

WUK

Ogólnowarszawskie badanie uczestnictwa w kulturze – podsumowanie wyników

2026

Spis treści

Wstęp	3
Podejścia badawcze i ich konsekwencje	5
Jak uczestniczymy w kulturze w Warszawie	10
Zróżnicowane potrzeby względem uczestnictwa w kulturze	19
Bariery i przeszkody w uczestnictwie w kulturze	22
Uczestnictwo lokalnie	26
Postawy, poglądy, perspektywy	32
Znajomość i odwiedzanie warszawskich podmiotów kultury	36
Zmiany: 2017 i 2025 r.	43
Segmentacja WUK	46
WUK w liczbach	70

Wstęp

Oddajemy w Państwa ręce podsumowanie wyników ogólnomiejskiego badania uczestnictwa w kulturze – pierwszego takiego badania od ośmiu lat, ponownie zainicjowanego przez Biuro Kultury Urzędu m.st. Warszawy. Realizacja tego przedsięwzięcia badawczego jest jednym z dwóch filarów programu WUK: Warszawskie Uczestnictwo w Kulturze, prowadzonego przez Warszawskie Obserwatorium Kultury.

Idea WUK opiera się na potrzebie lepszego zrozumienia stylów, potrzeb, preferencji i motywacji wokół uczestniczenia w kulturze oraz barier w dostępie do niej. Program zakłada zarówno ogólnomiejskie pomiary prowadzone co kilka lat, jak i regularne, coroczne autobadanie zainteresowanych podmiotów kultury w Warszawie. Naszą rolą w tym procesie jest przygotowanie narzędzi badawczych oraz wspieranie podmiotów kultury i samorządu w interpretacji oraz wykorzystywaniu danych do podejmowania decyzji dotyczących kształtu ekosystemu kulturalnego miasta.

Badanie uczestnictwa oraz (nie)uczestnictwa w kulturze jest zarazem badaniem miasta i osób, które je współtworzą. W odpowiedziach respondentek i respondentów uwidoczniło się wiele istotnych procesów społecznych: postępujące rozwarstwienie i polaryzacja, potencjały i wyzwania wynikające z bogactwa cyfrowych i analogowych produkcji kulturalnych i artystycznych, nieoczywiste bariery w dostępie do kultury czy nowe potrzeby, które powinna uwzględniać oferta kulturalna.

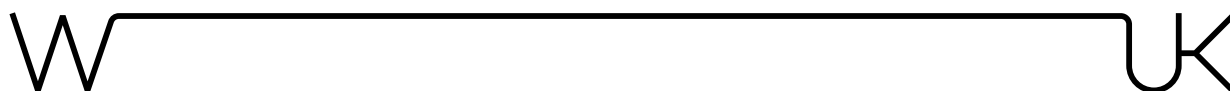
Pod wieloma względami Warszawa znajduje się dziś w ważnym momencie przemian, wywoływanych zarówno przez lokalne, jak i globalne procesy, które nie były obecne – lub były obecne w znacznie mniejszym stopniu – podczas poprzedniego badania uczestnictwa z 2017 roku. Dlatego, choć przyglądamy się zmianom trendów pomiędzy badaniami, same ich wyniki traktujemy przede wszystkim jako punkt odniesienia i zaproszenie do dalszej rozmowy, a nie – rygorystyczny materiał porównawczy. Skutki pandemii, rewolucja cyfrowa, raptownie rozwijająca się wieloetniczność, paralelne obiegi kultury funkcjonujące w językach innych niż polski, a także zmiany związane z Nowym Centrum Warszawy znacząco wpływają dziś na społeczny, ekonomiczny i kulturalny krajobraz Warszawy. Znajduje to swoje odzwierciedlenie w wynikach badań.

Analiza zebranego materiału badawczego pozwala przyjrzeć się temu, w jaki sposób egalitaryzujący wymiar kultury może wspierać budowanie rezyliencji społecznej miasta. Liczymy, że – wraz z systematycznie pozyskiwanymi wynikami autobadania

prowadzonego przez podmioty kultury – informacje dotyczące uczestnictwa będą wspierać procesy decyzyjne oparte na danych: zarówno na poziomie zespołów poszczególnych podmiotów, jak i w wymiarze ogólnomiejskim.

Prezentowane podsumowanie stanowi wstęp do lektury pełnej wersji raportu i wyników pilotażowego autobadania podmiotów kultury, a także do dalszej rozmowy o roli (podmiotów) kultury w rozwoju Warszawy.

Zapraszamy!

Podjęcia badawcze i ich konsekwencje

Kluczowym założeniem było przyjęcie szerokiego rozumienia uczestnictwa w kulturze, wykraczającego poza kulturę instytucjonalną i jej konwencjonalne praktyki. W ankiecie pytaliśmy osoby badane o szerokie spektrum możliwych aktywności kulturalnych, obejmujące zarówno chodzenie do teatru i opery, czytanie książek, zwiedzanie muzeów, jak i słuchanie muzyki i podcastów podczas korzystania z komunikacji miejskiej, oglądanie streamów, odwiedzanie się nawzajem, czy wyjścia „na miasto”.

To szerokie ujęcie pozwoliło uchwycić różnorodne sposoby angażowania się w praktyki o charakterze kulturalnym – od form zinstytucjonalizowanych po całkowicie nieformalne, od aktywności indywidualnych po wspólnotowe, od odbioru treści po ich współtworzenie. Nie hierarchizowaliśmy tych aktywności, uznając, że zarówno wizyta w filharmonii, jak i udział w onlinowym wydarzeniu kulturalnym, wspólne grillowanie czy tworzenie własnych treści w mediach społecznościowych są sposobami praktykowania kultury. Pojawia się ono przecież wszędzie tam, gdzie uczestniczymy w ponadindywidualnych procesach tworzenia znaczeń i sensów, doświadczeń estetycznych i przeżyć.

Zastosowane podejście jest szczególnie istotne w kontekście analiz (nie)uczestnictwa, a więc kategorii zaproponowanej przed laty przez gdański zespół badawczy analizujący tzw. poszerzone pole kultury. Pozwala ona zobaczyć, że osoby niekorzystające z oferty instytucji kultury mogą być jednocześnie bardzo aktywne kulturalnie w przestrzeniach prywatnych lub zawodowych, wykorzystując pozainstytucjonalne i niskosformalizowane narzędzia do budowania własnych doświadczeń.

Zrozumienie (nie)uczestnictwa w kulturze stanowi jedno z wyzwań naszego badania. Im bardziej kultura staje się wszechobecna i dostępna – od algorytmicznie dobieranych playlist po lokalne inicjatywy sąsiedzkie – tym bardziej pytanie „Kto nie uczestniczy w kulturze?” traci swoją pozorną oczywistość. Dotychczasowe miary tego procesu, koncentrujące się na wizytach w teatrach, muzeach czy galeriach, okazują się niewystarczające do uchwycenia złożoności współczesnych praktyk. Niektóre osoby mogą zostać uznane za „nieuczestniczące” z perspektywy instytucji kultury, a jednocześnie być głęboko zanurzone w innych formach kulturalnej aktywności. To wyzwanie badawcze i interpretacyjne zmusza nas do przemyślenia na nowo, czym właściwie jest (nie)uczestnictwo.

Warto przy tym dostrzec, iż demokratyzacja dostępu do kultury i jej wszechobecność mogą paradoksalnie generować nowe formy wykluczenia lub wycofania. „Nieograniczona” oferta, która miała niwelować bariery, sama staje się barierą –

przytłaczając bogactwem, paraliżując koniecznością ciągłego wybierania, wyczerpując poznawczo i emocjonalnie. Zatem pozostawanie na uboczu głównego nurtu życia kulturalnego nie zawsze wynika z braku możliwości: może być efektem niemożności poradzenia sobie z jego złożonością lub świadomym wyborem tego, co jest łatwiej dostępne.

Zjawisko to uwidacznia się także w napięciu między kulturą „na wyciągnięcie ręki” – dostępną natychmiast, bez wysiłku, w domowym zaciszu – a kulturą „wymagającą” – tą, w której uczestnictwo pociąga za sobą konieczność planowania, pokonywania barier przestrzennych i społecznych. W tym kontekście (nie)uczestnictwo jawi się nie jako stan zero-jedynkowy, ale jako wielowymiarowa przestrzeń praktyk i wyborów podejmowanych w świecie, w którym kultura jest jednocześnie wszędzie i nigdzie, natarczywie obecna i dziwnie nieuchwytna.

Warto też podkreślić, iż posługiwanie się poszerzonym rozumieniem uczestnictwa w kulturze nie jest zabiegiem formalnym czy zajęciem stanowiska w akademickim sporze o to, czym jest kulturowa partycypacja. Przeciwnie, w ten sposób chcemy też przypomnieć, jak ważny jest to proces. Poza tym, że przynosi on wzruszenia, nowe interpretacje otaczającego nas świata czy wiedzę pozwalającą nam samym lepiej się zrozumieć, stanowi też istotną formę uczestnictwa w życiu społecznym i ważne narzędzie tworzenia i podtrzymywania relacji łączących nas z innymi. To dlatego właśnie proces ten powinien w naszym przekonaniu znajdować się w samym centrum uwagi publicznej. To, jak uczestniczymy w kulturze, wiele nam przecież mówi o kondycji, w jakiej znajdujemy się jako zbiorowość: jaki charakter mają spajające nas więzi. Z tej perspektywy najlepiej też widać nierówności i dystanse społeczne, określone przez sytuację materialną, wiek, płeć czy pełnosprawność. To także punkt obserwacji zmiany, jakiej podlegamy, oraz identyfikacji jej kierunków, potencjalnych szans i zagrożeń, jakie ze sobą niesie. Takie spojrzenie na uczestnictwo w kulturze pozwala też dostrzec centralną rolę instytucji kultury. Nie służą one przecież tylko jako przestrzeń, gdzie można wziąć udział w wystawach, przedstawieniach czy koncertach; są też miejscami, w których uczestniczymy w życiu społecznym, gdzie możemy doświadczyć innych, niż nasze własne, wartości i światopoglądów czy skonfrontować się z kimś całkowicie od nas odmiennym. Tego typu doświadczenia są ważne nie tylko dla stawania się przez jednostki samoświadomymi osobami, dla kształtowania ich postaw wobec innych, ale też dla formy, jaką przybierze wspólnota, której jesteśmy częścią.

Proponując poszerzone rozumienie uczestnictwa w kulturze, próbujemy je więc dowartościować jako niezwykle doniosły proces, który powinien być obiektem uwagi i troski.

Metodologia badania WUK

CZERWIEC 2025

Wywiady z interesariuszami

- 5 wywiadów z przedstawicielami: zespołu badawczego realizującego badanie w 2017 r., Biura Kultury Urzędu m.st. Warszawy, warszawskich instytucji kultury (muzeum, teatr, dom kultury)

LIPIEC 2025

Wywiady grupowe z mieszkańcami Warszawy

- 6 stacjonarnych zogniskowanych wywiadów grupowych (FGI) z Warszawiankami i Warszawiakami. W tym: 4 wywiady z uczestnikami kultury instytucjonalnej; 1 wywiad z uczestnikami kultury instytucjonalnej z doświadczeniem migracyjnym; 1 wywiad z osobami zainteresowanymi kulturą, ale nieuczestniczącymi w kulturze instytucjonalnej
- 4 wywiady z uczestnikami kultury instytucjonalnej (grupy wiekowe: 15–18, 19–30, 35–55, 60+)
- 1 wywiad z uczestnikami kultury instytucjonalnej z doświadczeniem migracyjnym (grupa wiekowa: 18–55)
- 1 wywiad z osobami zainteresowanymi kulturą, ale nieuczestniczącymi w kulturze instytucjonalnej (grupa wiekowa: 19–55)

SIERPIEŃ 2025

Wywiady kognitywne

- 10 wywiadów kognitywnych online z Warszawiankami i Warszawiakami w celu

weryfikacji narzędzia badawczego przed badaniem głównym – zróżnicowanie pod względem wieku, płci, wykształcenia, sytuacji rodzinnej, długości zamieszkania w Warszawie, pochodzenia oraz intensywności i form uczestnictwa w kulturze

- Weryfikacja narzędzia badawczego przed badaniem głównym. Sprawdzenie, czy pytania są zrozumiałe dla respondentów o różnym poziomie zaangażowania w kulturę, czy kategorie odpowiedzi wyczerpują spektrum możliwych praktyk, czy język kwestionariusza odpowiada sposobowi mówienia o kulturze. Ten etap był kluczowy dla zapewnienia, że szerokie rozumienie uczestnictwa oraz pytania dotyczące potrzeb wobec lubianych aktywności będą właściwie komunikowane i interpretowane przez respondentów

WRZESIEŃ – GRUDZIEŃ 2025

Badanie ilościowe

- 9023 wywiadów CAPI (ankieta samowypełnialna ze wsparciem ankietera)
- Próba losowa, adresowa, dobór w warstwach terytorialnych, po 500 mieszkańców z każdej z 18 dzielnic Warszawy
- Próba: 15+
- Ankieta dostępna była w czterech językach: polskim, angielskim, ukraińskim, rosyjskim

KWIECIEŃ – MAJ 2026

Etnograficzna eksploracja segmentów

- 15 obserwacji uczestniczących z osobami reprezentującymi segmenty

49%

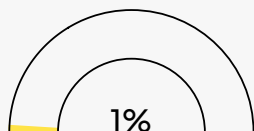
Warszawianek i Warszawiaków
deklaruje, że **kultura jest**
dla nich **ważna***

* odpowiedzi 7–10; średnia ocena: 6,3
na 10-stopniowej skali

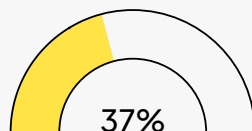
Tylko 2% mieszkańców uważa kontakt z kulturą i sztuką za nieistotny (odpowiedź: 1 – zupełnie nieważny). 91% dostrzega jej istotność, ale kryje się za tym różnorodność znaczeń, oczekiwań i praktyk.

Dane te pokrywają się z ostatnimi badaniami GUS na temat uczestnictwa ludności w kulturze (GUS, 2025). Warto jednak zauważyć, że dominującym typem odpowiedzi jest wskazanie, iż kultura jest dosyć ważna, co może oznaczać, że większość z nas przyswoiła ideał człowieka kulturalnego, ale jednocześnie niekoniecznie uznaje tę sferę za szczególnie ważną. Dlatego też do tego rodzaju deklaracji należy podchodzić z dużą ostrożnością.

Zestawienie informacji na temat uczestnictwa w kulturze w Warszawie otwieramy danymi o (nie)uczestnictwie jako istotnym kontekście dla badania.

Nie podejmowało w ostatnim roku
aktywności kulturalnych takich jak
oglądanie filmów lub seriali, słuchanie
muzyki, czytanie książek

Nie odwiedziło w Warszawie instytucji
kultury, takich jak muzea, teatry, kina,
galerie, biblioteki, domy kultury

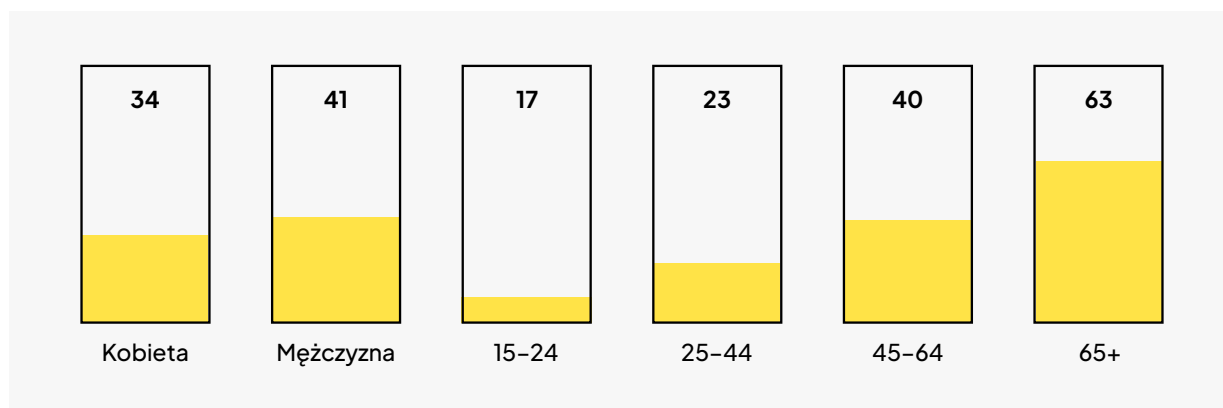
Co trzecia osoba z Warszawy w wieku 15 lat i więcej nie uczestniczy w kulturze instytucjonalnej miasta. Warto dostrzec, iż jest to wynik nieco lepszy niż ogólnopolski: z kultury instytucjonalnej nie korzysta od około 35% (Eurostat, 2022) aż do 45% Polaków (*Aktywni i nieobecni*, 2026). Nie może być inaczej, skoro Warszawę cechuje

Baza: 9023

Pytanie: Zaznacz, w których z poniższych aktywności brałeś/aś udział w ostatnich 12 miesiącach. Wszystko jedno, czy w Warszawie, czy gdzie indziej. Uwzględnij zarówno uczestnictwo osobiste, jak i online lub przez media (np. TV, radio, online). Nie bierz pod uwagę działań, które były częścią Twoich obowiązków zawodowych. 1% osób nie wybrało żadnej aktywności z przedstawionej listy, a 37% osób wybrało aktywności albo miejsce ich wykonywania, które nie są związane z kulturą instytucjonalną.

nie tylko relatywnie wyższa jakość życia, ale też bogactwo oferty kulturalnej. **(Nie)uczestnictwo rośnie z wiekiem, jest związane z wykształceniem (w kulturze instytucjonalnej nie bierze udziału 68% osób z wykształceniem podstawowym oraz 23% z wyższym) oraz statusem materialnym (nieobecność w instytucjach kultury dotyczy 68% osób w złej sytuacji materialnej i 28% w dobrej sytuacji materialnej).** Trudno o bardziej wyrazisty przejaw społecznych nierówności, a tym samym o istotniejszy punkt wyjścia do dyskusji o społecznej roli instytucji kultury.

(NIE)UCZESTNICTWO W KULTURZE INSTYTUCJONALNEJ W WARSZAWIE

Nowe linie podziałów wyznaczane są dziś przez dostęp do najcenniejszych zasobów człowieka mieszkającego w metropolii: nie tyle kapitału finansowego, co czasu, energii i możliwości skupienia uwagi. To one decydują o tym, które praktyki mieszkańcy i mieszkanki włączają w swój repertuar i jakie bariery napotyka.

Gdy uczestniczymy: co powszechne, a co rzadkie?

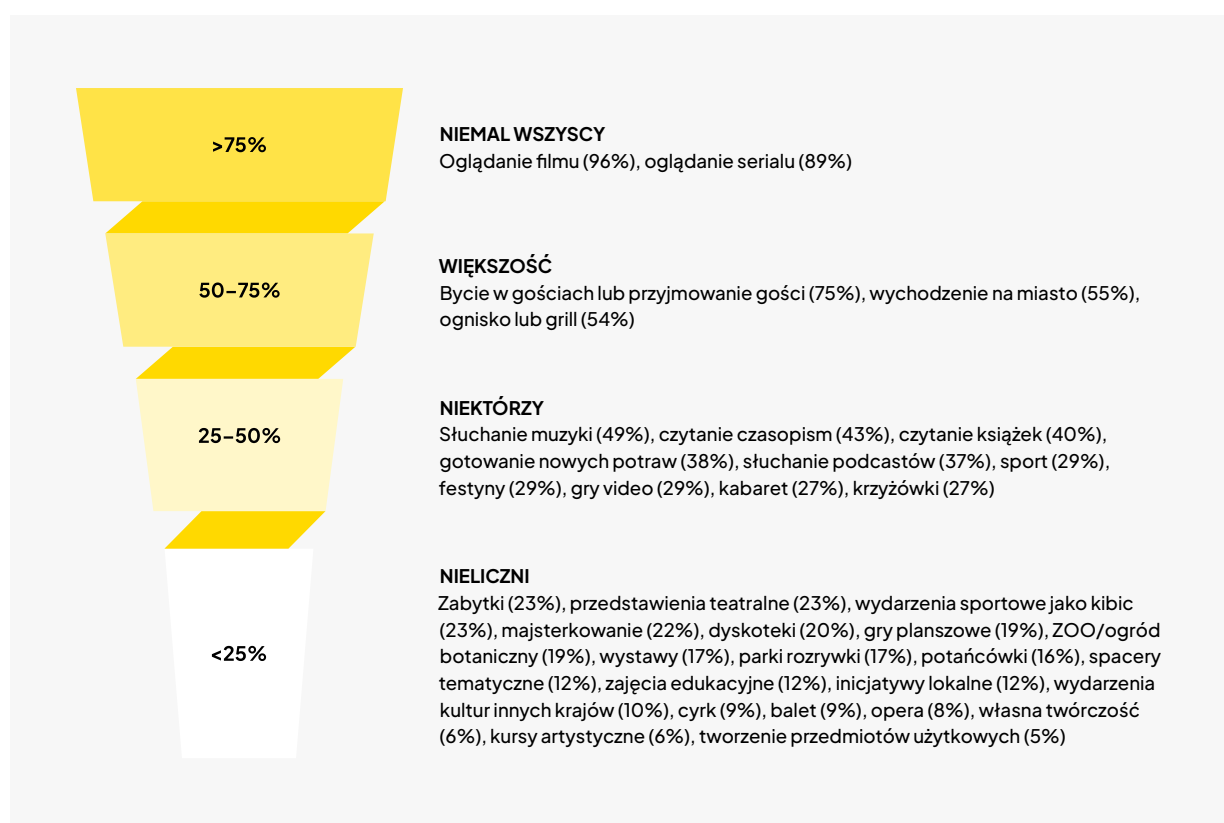
Filmy i seriale są najczęściej wskazywaną formą kontaktu z kulturą. Drugą najbardziej popularną grupę tworzą praktyki społeczno-towarzyskie. Trzecie i czwarte w kolejności są bardziej zróżnicowane formy kulturowej partycypacji – kultura doświadczana w instytucjach znajduje się w grupie praktyk, które są udziałem nielicznych, podobnie

Baza: 9023

Pytanie: Zaznacz, w których z poniższych aktywności brałeś/aś udział w ostatnich 12 miesiącach. Wszystko jedno, czy w Warszawie, czy gdzie indziej. Uwzględnij zarówno uczestnictwo osobiste, jak i online lub przez media (np. TV, radio, online). Nie bierz pod uwagę działań, które były częścią Twoich obowiązków zawodowych. Rozkład nieuczestników na tle całej próby ze względu na wiek i płeć. Wyniki wyrażone procentowo.

jak majsterkowanie, dyskoteki czy gry planszowe. Raz jeszcze podkreśliły, iż nie można tego uznać za wskaźnik istotności kultury instytucjonalnej. Więcej mówi to nam o barierach utrudniających dostęp do tego rodzaju oferty oraz o tym, że sięganie po nią ma charakter odświętny, co oznacza też, iż jest ona traktowana jako doniosła i wyjątkowa, obecna w ważnych dla jednostki chwilach.

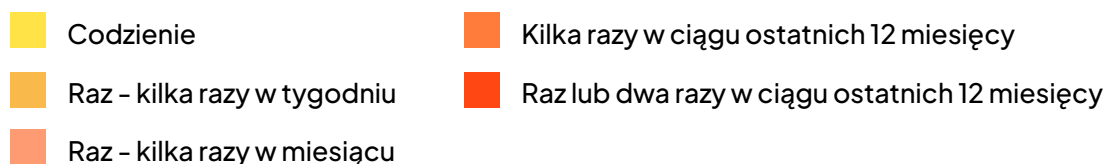
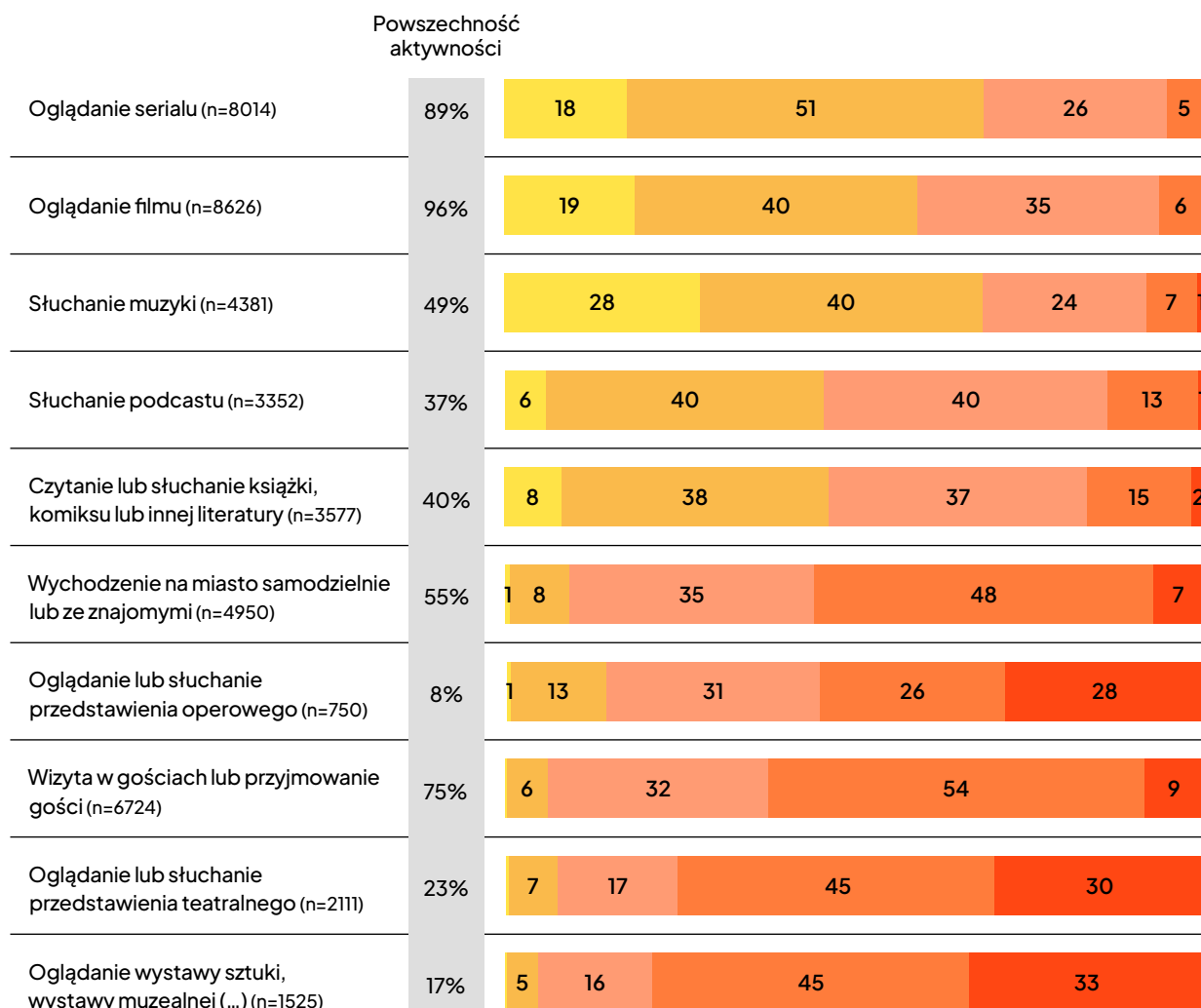
CO POWSZECHNE, A CO RZADKIE?

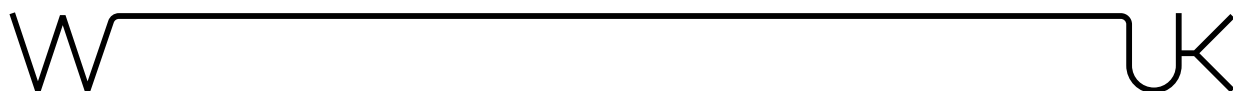
Baza: 9023

Pytanie: Zaznacz, w których z poniższych aktywności brałeś/aś udział w ostatnich 12 miesiącach. Wszystko jedno, czy w Warszawie, czy gdzie indziej. Uwzględnij zarówno uczestnictwo osobiste, jak i online lub przez media (np. TV, radio, online). Nie bierz pod uwagę działań, które były częścią Twoich obowiązków zawodowych.

JAK CZĘSTO W CIĄGU OSTATNICH 12 MIESIĘCY...?

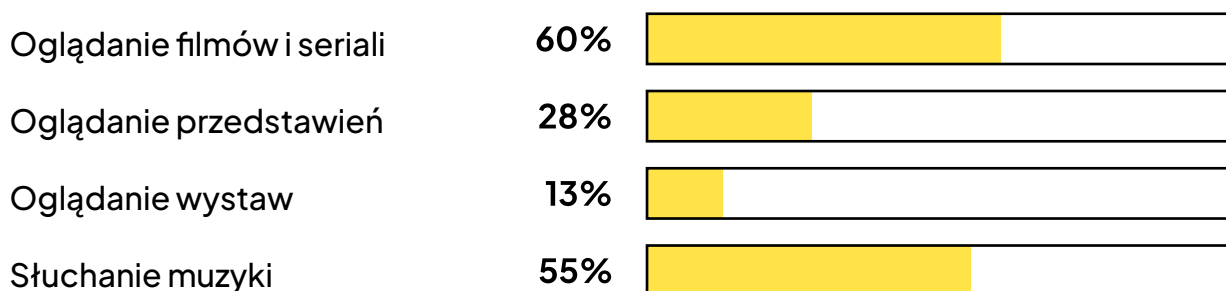
Baza: 9023
Pytanie: Jak często w ciągu ostatnich 12 miesięcy...?
Wartości wyrażane procentowo.

Osobiście czy za pośrednictwem

Wzorce uczestnictwa wyraźnie różnią się w zależności od rodzaju kultury: z treści audiowizualnych i muzycznych prawie wszyscy Warszawiacy i Warszawianki korzystają w sposób medialnie zapośredniczony we własnych domach lub u znajomych (96%–97%), a w mniejszym stopniu bezpośrednio, w przeznaczonych do tego miejscach publicznych czy instytucjach kultury (odpowiednio 40% i 45%). Przedstawienia łączą oba światy – większość ogląda je na żywo (71%), ale połowa korzysta też w formie zapośredniczonej (50%), natomiast wystawy pozostają domeną uczestnictwa bezpośredniego – 87% zwiedza je w muzeach i galeriach, a tylko 29% ogląda online czy w innych formach medialnych.

UDZIAŁ OSÓB, KTÓRE DANĄ AKTYWNOŚĆ REALIZUJĄ TYLKO PRYWATNIE: W DOMU, U ZNAJOMYCH LUB NA WŁASNYM SPRZĘCIE

Analiza wypowiedzi uczestników badania jakościowego ujawnia, że nie postrzegają domu jako przestrzeni kultury, lecz raczej jako miejsce wycofania się z aktywności kulturalnej. Rozróżnienie na „kulturę domową” i „kulturę na mieście” nie funkcjonuje w świadomości badanych – zamiast tego operują oni raczej kategoriami związanymi z poziomem zaangażowania i wysiłku. Respondenci tworzą własne kontinuum zaangażowania kulturalnego, najniżej sytuując leniwe uczestnictwo w domu, a najwyżej – to aktywne, wymagające wysiłku organizacyjnego i finansowego.

Dom staje się przestrzenią odpoczynku, gdzie dominują „leniwe” formy odbioru treści (scrollowanie mediów społecznościowych, oglądanie seriali). Badane osoby często traktują korzystanie z treści kulturalnych w domu jako substytut „prawdziwej”

kultury, do której nie mają dostępu z powodu braku czasu, energii czy środków. „Prawdziwe” uczestnictwo w kulturze wiąże się dla badanych z wyjściem, aktywnością, doświadczeniem „na żywo”.

Szczególnie interesujące jest poczucie winy towarzyszące czasem „leniwym” formom kultury – jakby pozostawanie w domu było porażką w realizacji aspiracji kulturalnych. To pokazuje, jak silnie zinternalizowany jest społeczny imperatyw bywania w instytucjach kultury, będący składową powinności człowieka kulturalnego, które wpajane są przede wszystkim przez system edukacyjny. To ważne, by tego rodzaju aspiracje wzbudzać, ale nie sposób też nie zauważyć, iż dowartościowują one tylko te formy uczestnictwa w kulturze, które praktykują osoby dobrze wykształcone i sytuowane, nie zostawiając żadnych alternatyw. Nie chodzi przy tym o to, by uznawać za jednakowo wartościową każdą formę kulturowej partycypacji, ale by podchodzić do tego procesu bardziej krytycznie i refleksyjnie, dostrzegając choćby to, iż proces ten może zwiększać nierówności społeczne i prowadzić do autodeprecjacji w przypadku osób zajmujących niższe pozycje w strukturze społecznej.

WYPOWIEDZI BADANYCH

”

Chciałabym się bardziej jakoś zainteresować jakimiś wydarzeniami w Warszawie, bo jest tutaj bardzo dużo możliwości, ale niestety raczej spędzam czas w domu przy komputerze online.

(Kobieta, FGI, 19–55 lat)

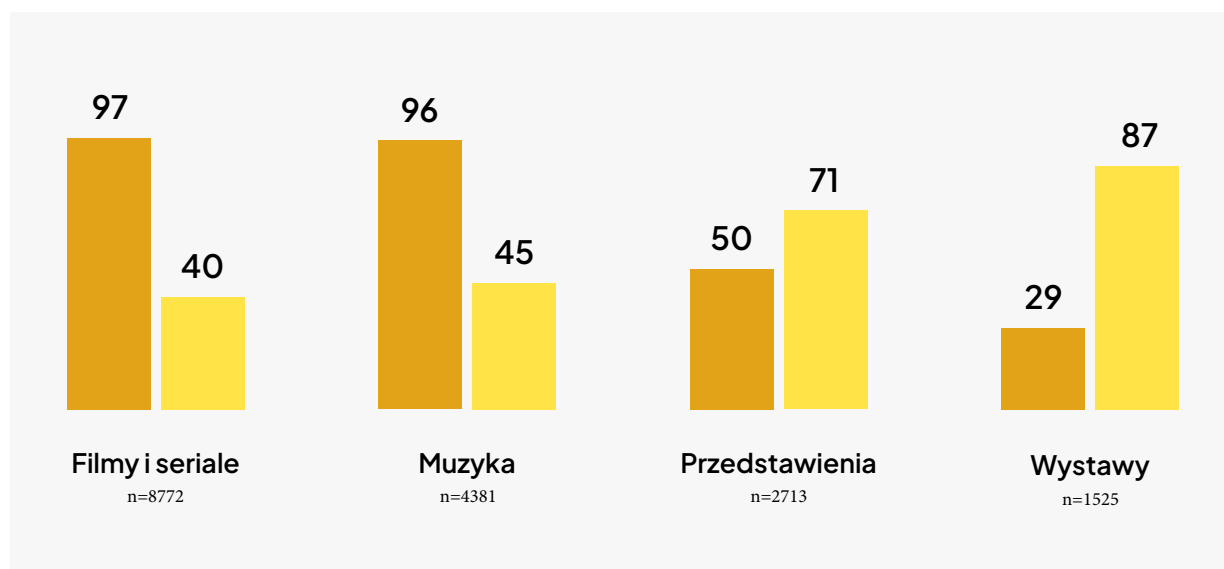
”

Jestem leniuszkiem, więc lubię się położyć i odpalić tego TikToka.

(Kobieta, FGI, 19–55 lat)

Mimo że badani nie uznają domu za przestrzeń kultury, dane ilościowe ujawniają, że to właśnie aktywności domowe (oglądanie filmów, słuchanie muzyki) dominują wśród najpopularniejszych form uczestnictwa.

CZY W CIĄGU OSTATNICH 12 MIESIĘCY OGLĄDAŁEŚ/AŚ – SŁUCHAŁEŚ/AŚ – BRAŁEŚ/AŚ UDZIAŁ...?

- Aktywności realizowane w przestrzeniach prywatnych**
we własnym domu, u znajomych, przyjaciół lub rodziny, poza domem
na własnym sprzęcie (np. telefonie), np. w trakcie podróży, w czasie przerwy w pracy lub szkole
- Aktywności realizowane w przestrzeniach publicznych**
Filmy i seriale: w kinie, w kinie plenerowym, w domu kultury, w innym miejscu publicznym (pokaz)
Muzyka: w sali koncertowej, w klubie, na stadionie, w domu kultury, w plenerze, w innym miejscu publicznym (koncert)
Przedstawienia: w teatrze, w operze, w domu kultury, w plenerze, w innym miejscu publicznym (pokaz)
Wystawy: w muzeum, w galerii sztuki, w centrum nauki, w domu kultury, w plenerze, w innym miejscu publicznym (wystawa)

Baza: 8772
Pytanie: czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy oglądałeś/aś – słuchałeś/aś – brałeś/aś udział...?
Wyniki wyrażane procentowo.

W pojedynkę czy w towarzystwie? Społeczny wymiar uczestnictwa instytucjonalnego

Filmy, seriale i muzyka funkcjonują jako formy elastyczne – ponad połowa Warszawianek i Warszawiaków korzysta z nich zarówno w pojedynkę, jak i w towarzystwie, zapewne dostosowując sposób odbioru do kontekstu i nastroju. Inaczej przedstawia się uczestnictwo w przedstawieniach i wystawach – 60–65% odbiorców doświadcza ich wyłącznie w towarzystwie. Wyjście do teatru czy muzeum pozostaje przede wszystkim aktem społecznym, rytuałem wspólnego przeżywania. Samotne wizyty w instytucjach kultury są domeną nielicznych (8–11%). To ważne, by tę społeczną rolę uczestnictwa w kulturze instytucjonalnej dostrzec i afirmować – to ona właśnie dowodzi, dlaczego teatry, domy kultury, muzea i galerie są tak istotne i dlaczego warto dbać o ich rozwój. Warto też docenić kulturalne praktyki „w pojedynkę”. Równie istotne dla naszego dobrostanu jest przecież okresowe separowanie się od innych, by mieć czas i przestrzeń na autorefleksję i komunikację z samym sobą oraz odpocząć od natłoku docierających do nas informacji i oczekiwań ze strony innych.

Z KIM PRZEWAŻNIE OGLĄDASZ / SŁUCHASZ...?

Filmy i seriale	(n=8772)	24	25	52
Muzyka	(n=4381)	25	16	58
Przedstawienie	(n=2713)	11	60	29
Wystawy	(n=1525)	8	65	27

Tylko sam(a)

Osoby, które wskazały wyłącznie odpowiedź: Sam(a)

Tylko z innymi

Osoby, które nie wskazały odpowiedzi: Sam(a)

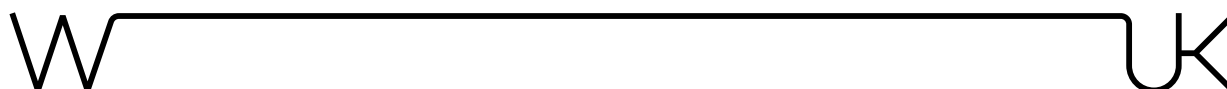

Sam(a) i z innymi

Osoby, które wskazały odpowiedź: Sam(a) oraz przynajmniej jedną inną z kategorii (z mężem / żoną, partnerem / partnerką, z dzieckiem / dziećmi, z inną osobą z rodziny, ze znajomym / znajomą, przyjacielem / przyjaciółką, z kim innym)

Pytanie: Z kim przeważnie...?

Procent w grupie osób, które podejmowały daną czynność w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Zróżnicowane potrzeby względem uczestnictwa w kulturze

W badaniu poprosiliśmy respondentów o refleksję nad tym, czego oczekują od swoich ulubionych aktywności. Kluczowe było połączenie dwóch perspektyw: najpierw pytaliśmy o oczekiwania względem konkretnej, wskazanej przez respondenta ulubionej aktywności, a następnie – o dodatkowe oczekiwania wobec innych preferowanych przezeń form. Takie podejście pozwoliło uchwycić zarówno głęboko zakorzenione preferencje związane z główną pasją, jak i szersze spektrum potrzeb kulturalnych.

RANKING OCZEKIWAŃ WOBEC LUBIANYCH AKTYWNOŚCI – 5 NAJWAŻNIEJSZYCH WYBORÓW

Pozwoli mi ODERWAĆ SIĘ od codzienności	35	Będzie wymagała WYSIŁKU INTELEKTUALNEGO	12
Będzie źródłem ROZRYWKI I ZABAWY	30	Nie będzie wymagała WYSIŁKU INTELEKTUALNEGO	12
Pozwoli mi na chwilę WYTCHNIENIA	28	UTWIERDZI mnie w moich przekonaniach	12
CAŁKOWICIE POCHŁONIE moją uwagę	28	Pokaże mi coś NOWEGO/ dotychczas mi NIEZNANEGO	12
Będzie to okazja do spędzenia czasu Z INNYMI	24	Pozwoli mi poczuć, że jestem PODOBNY/A do większości ludzi	12
Pozwoli mi PRODUKTYWNIIE spędzić czas	23	Pozwoli mi wzbudzić PODZIW wśród innych ludzi	11
Wywoła we mnie SILNE EMOCJE	21	Skłoni mnie do PRZEMYŚLENIA/ WERYFIKACJI moich przekonań	10
Będzie WYJĄTKOWYM doświadczeniem	19	Poszerzy moją wiedzę na temat WŁASNEJ kultury	10
Będzie to okazja do spędzenia czasu SAMEMU/SAMEJ	15	Pokaże mi to, co już WIEM/ZNAM	10
Pomoże mi LEPIEJ ZROZUMIEĆ ŚWIAT wokół mnie	14	Pozwoli mi poznać INNE kultury	10
Pozwoli mi zdobyć AKCEPTACJĘ innych ludzi	13	Wywoła we mnie MAŁO INTENSYWNE emocje	8
Będzie POWAŻNYM, ZNACZĄCYM doświadczeniem	13	UMOŻLIWI MI robienie czegoś innego w tym samym czasie	8
Będzie ZWYKŁYM doświadczeniem	12	Pozwoli mi poczuć, że jestem INNY/A niż większość ludzi	8

W przypadku niektórych wymiarów respondenci i respondentki wybierali zazwyczaj jedną stronę kontinuum. Najwyraźniej widać to w przypadku pary „ugruntowanie w świecie” i „oderwanie od codzienności”; większość wybierała wyłącznie „oderwanie od codzienności”, a niewiele osób przejawiało ambiwalencję. Podobnie jednoznaczne są preferencje dotyczące typu emocji czy poziomu zaangażowania.

Inny obraz wyłania się w przypadku wymiarów, w których „sprzeczne” oczekiwania stają się normą. Rekordowy jest wymiar „wytchnienie” i „efektywność”, gdzie aż 15% respondentów otwarcie wskazuje, że wobec lubianych przez siebie aktywności oczekuje spełnienia obu oczekiwań.

Badani nie zawsze mają jasno sprecyzowane oczekiwania wobec swoich ulubionych aktywności. Przeciwnie, zaspokajają one różne potrzeby w różnych momentach – czasem respondenci pragną wyzwania intelektualnego, czasem odpoczynku; czasem poszukują potwierdzenia swoich przekonań, czasem ich zakwestionowania. Sytuacyjność i kontekstowość oczekiwań stanowią wyzwanie dla podmiotów kultury, które muszą oferować repertuar na tyle szeroki, by odpowiadać na zmienne potrzeby odbiorców.

Bariery i przeszkody w uczestnictwie w kulturze

Osoby zainteresowane kulturą, które nie zrealizowały swoich aspiracji (nie podjęły danej aktywności w ciągu ostatnich 12 miesięcy, ale były nią zainteresowane), wskazywały na różnorodne przyczyny tej sytuacji. Dla osób w wieku aktywności zawodowej (25–54 lata) najczęściej był nią brak czasu (51–54%), przy czym kobiety deklarują tak częściej. Można przyjąć, że ten powód absencji kulturalnej jest zrozumiały w polskim kontekście, w którym wiele osób skoncentrowanych jest na trudach codzienności, pracuje w wielu miejscach jednocześnie, w prekarnych warunkach, funkcjonując często w patriarchalnych rodzajach związków, które szczególnie obciążają obowiązkami domowymi i opiekuńczymi kobiety. Jednocześnie „brak czasu” jest też rodzajem zrytualizowanego wyjaśnienia, które zdaje się ukrywać inne powody braku uczestnictwa w kulturze. Warto też zauważyć, iż „bycie osobą zajętą” stanowi rodzaj pożądanego normy, której wypełnianie zaświadcza, iż jednostka jest potrzebna, robi rzeczy istotne, że sobie radzi. Dlatego też należy ostrożnie podchodzić do tego wyjaśnienia deficytów kulturowej partycypacji.

Istnieją też inne bariery utrudniające uczestnictwo w kulturze. 42% seniorów (65+) wskazuje tu przede wszystkim na stan zdrowia jako czynnik utrudniający im podjęcie tego rodzaju aktywności oraz na trudności z dojazdem, dotyczące niemal co czwartą osobę z tej grupy wiekowej (23%).

Status materialny istotnie różnicuje dostępność kultury – osoby w trudnej sytuacji finansowej doświadczają wielu rodzajów barier utrudniających im kontakt z kulturą. Należą do nich koszty (41%), stan zdrowia (42%), trudności z dojazdem (32%), a nawet poczucie niedopasowania (22%). Co piąta osoba w tej grupie obawia się też negatywnej reakcji swojego otoczenia na fakt, iż uczestniczy w kulturze (23%).

Szczególnie interesujące są różnice płciowe w kontekście wskazywania barier dla uczestnictwa w kulturze. Podczas gdy kobiety, jak już zaznaczaliśmy, częściej tłumaczą się brakiem czasu (48% vs 42%), mężczyźni dwukrotnie częściej niż kobiety przyznają, że po prostu „nie chciało im się” (26% vs 18%), co może wskazywać na większą społeczną akceptację dla męskiego (nie)uczestnictwa albo większą autonomię w zakresie społecznych powinności. Młodzi mężczyźni (15–24) wyróżniają się najwyższym odsetkiem tej odpowiedzi (30%), co może oznaczać, że dla nich kultura, mimo deklarowanego zainteresowania, pozostaje poza sferą istotnych powinności.

**DLACZEGO W CIĄGU OSTATNICH 12 MIESIĘCY NIE BRAŁEŚ/AŚ UDZIAŁU
W AKTYWNOŚCIACH, KTÓRE CIĘ INTERESUJĄ?**

	Ogółem (15 lat i więcej)	15-24	25-34	35-44	45-54	55-64	65+
Nie uczestniczy w kulturze instytucjonalnej warszawskiej	37	17	22	24	35	50	63
Brak czasu	45	51	54	45	51	49	29
Zmęczenie	31	25	27	29	35	30	35
Za duże koszty	25	31	21	23	20	22	33
Nie chciało mi się	21	24	17	21	24	21	22
Niedogodne terminy / godziny	21	24	18	23	21	16	19
Inne zainteresowania i sprawy były ważniejsze	20	27	20	21	18	19	18
Stan zdrowia	19	13	13	11	12	15	42
Brak towarzystwa, z którym mógłbym/mogłabym w tym uczestniczyć	17	19	18	16	15	14	19
Brak interesującej oferty / repertuaru	15	15	15	16	13	14	18
Brak informacji na temat oferty / repertuaru	15	15	14	14	14	14	20
Trudności z dojazdem	14	11	10	12	11	14	23

Kolor różowy:
wskazania powyżej 20%

Pogrubienie:
3 najważniejsze bariery

Jak więc można dostrzec, analizując powyższe dane, (nie)uczestnictwo to fenomen złożony w swoich przyczynach. Czasami jest ono bowiem wyborem, czasami wynika z braku aspiracji czy odczuwanych powinności, ale czasami, co szczególnie istotne w kontekście polityk kulturalnych, jest powiązane wprost z brakiem dostępu do kultury.

Baza: 4398

Pytanie: Dlaczego w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie brałeś/aś udziału w aktywnościach, które Cię interesują?

Procent w grupie osób, które nie uczestniczyły w interesujących ich aktywnościach w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Brak dostępu nie dotyczy więc tylko osób z niepełnosprawnościami, ale też osób gorzej sytuowanych, starszych, słabiej wykształconych, migrantów. I nie chodzi tu tylko (choć często również) o brak środków na dojazd do instytucji kultury czy na bilet wstępu. To, co jest prezentowane w tych miejscach, nie jest traktowane jako istotne dla jednostek, powiązane z ich sposobami doświadczania świata czy wrażliwościami. Jak pokazują nasze badania, odsetek osób, które nie czują się komfortowo w instytucjach kultury, bo nie zawsze wiedzą, jak się zachować, jest stosunkowo wysoki (39%).

CZUJĘ SIĘ NIEPEWNIENIE NA PRZEDSTAWIENIACH, WYSTAWACH I KONCERTACH, BO NIE ZAWSZE WIEM, JAK SIĘ ZACHOWAĆ

Razem	(n=9023)		39
Kobieta	(n=4920)		37
Mężczyzna	(n=4084)		41
15–24	(n=879)		35
25–44	(n=3479)		41
45–64	(n=2540)		38
65+	(n=2125)		38
Podstawowe i zawodowe	(n=1637)		38
Średnie	(n=4074)		36
Wyższe	(n=3289)		42

Baza: 9023

Pytanie: W skali 1–5 na ile zgadzasz się lub nie zgadzasz z poniższymi opiniami? - czuję się niepewnie na przedstawieniach, wystawach i koncertach, bo nie zawsze wiem, jak się zachować; Odpowiedzi 4 i 5 – zdecydowanie zgadzam się

Lokalna oferta kulturalna wielkiego miasta – przede wszystkim w bibliotekach i domach kultury – funkcjonuje jako dostępna alternatywa wobec oferty największych, często narodowych instytucji kultury, tworząc przestrzeń codziennego uczestnictwa o znacznie niższym progu wejścia. Niektórzy badani regularnie korzystają z warsztatów w dzielnicowych bibliotekach czy odkrywają bogactwo oferty lokalnych domów kultury. Jednocześnie wiele osób postrzega kulturę lokalną jako mniej atrakcyjny substytut tego, co dzieje się w centrum miasta. Domy kultury, mimo widocznej modernizacji i poszerzania oferty, wciąż borykają się z wizerunkiem miejsc przeznaczonych głównie dla dzieci, młodzieży szkolnej i seniorów. Dorośli mieszkańcy w wieku produkcyjnym często czują, że instytucje te nie oferują niczego, co odpowiadałoby na ich potrzeby i aspiracje kulturalne.

Wydarzenia dzielnicowe w opinii badanych charakteryzują się zróżnicowaną jakością i zasięgiem: podczas gdy niektóre dzielnice organizują imprezy przyciągające osoby z całej Warszawy i nie tylko, inne oferują jedynie festyny o lokalnym charakterze. Jak wskazują osoby badane, uczestnictwo w lokalnych wydarzeniach rzadko jest wynikiem świadomej strategii, częściej ma charakter przypadkowy. Osoby badane natrafiają na wydarzenie podczas spaceru czy otrzymują informację od sąsiadów. Mieszkańcy i mieszkanki peryferyjnych dzielnic znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji: z jednej strony doceniają bliskość i dostępność oferty dzielnicowej, która nie wymaga czasochłonnych dojazdów do centrum, z drugiej są przekonani o jej niższym statusie. Ta ambiwalencja jest szczególnie widoczna wśród młodych dorosłych.

Kultura lokalna boryka się w opinii badanych z problemami strukturalnymi, przede wszystkim z nieadekwatnym do ich potrzeb systemem komunikacji. Wskazywano, że domy kultury ograniczają się czasem do wywieszania plakatów na drzwiach, nie zawsze wykorzystując potencjał mediów społecznościowych czy platform internetowych. Czasami wydarzenia są ogłaszane z niewielkim wyprzedzeniem, a informacje o nich docierają głównie pocztą pantoflową lub przez lokalne grupy na Facebooku, co skutecznie wyklucza osoby spoza ustalonego kręgu odbiorców. Widoczna jest też silna hierarchizacja przestrzeni kulturalnej Warszawy – centrum pozostaje dla badanych symbolicznym miejscem „prawdziwej” kultury, podczas gdy peryferia są postrzegane jako przestrzeń kultury zastępczej, drugorzędnej. Kultura lokalna funkcjonuje więc w ciągłym napięciu między potencjałem a marginalizacją, między rzeczywistą dostępnością a symbolicznym wykluczeniem, pozostając dla wielu Warszawiaków i Warszawianek niewidzialną lub stereotypowo postrzeganą przestrzenią „nie dla nich”.

WSKAŹ, W KTÓRYCH PLACÓWKACH BYŁEŚ/AŚ W CIĄGU OSTATNICH 12 MIESIĘCY W WARSZAWIE?

Razem	(n=9023)		8 16
Kobieta	(n=4920)		9 18
Mężczyzna	(n=4084)		6 13
15–24	(n=879)		14 36
25–44	(n=3479)		8 17
45–64	(n=2540)		7 13
65+	(n=2125)		6 9
Podstawowe i zawodowe	(n=1637)		4 12
Średnie	(n=4074)		7 16
Wyższe	(n=3289)		11 17

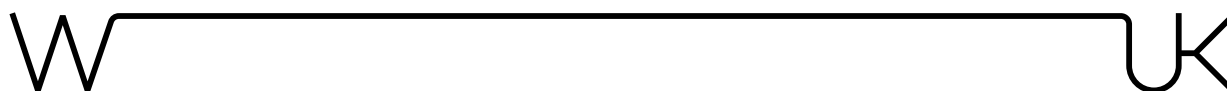
Dom kultury lub jego filie, kluby osiedlowe, dzielnicowe centrum kultury lub jego filie

Biblioteka

Warto jednocześnie wskazać, iż odsetek osób korzystających z oferty lokalnych instytucji kultury w Warszawie jest zdecydowanie niższy, niż pokazują to dane GUS-u dla całej Polski. Zgodnie z nimi z tej formy uczestnictwa w kulturze korzysta 30% Polek i Polaków (GUS, 2025). Ta duża różnica nie powinna dziwić w kontekście ogromnej oferty kulturalnej dostępnej w stolicy. Trzeba też zaznaczyć, że pytaliśmy o co najmniej jedną wizytę w ciągu ostatnich 12 miesięcy – a nie o ich liczbę, co nie pozwoliło uchwycić skali intensywności korzystania z oferty lokalnych podmiotów kultury.

Baza: 9023

Pytanie: Wskaż, proszę, w których byłeś/aś w ciągu ostatnich 12 miesięcy w Warszawie...?
Wartości wyrażane procentowo.

Bardziej szczegółowe dane pokazują, że to najmłodsi Warszawiacy i Warszawianki (15–18 lat) są najbardziej intensywnymi użytkownikami lokalnej infrastruktury kulturalnej – niemal połowa z nich (46%) w ciągu ostatnich 12 miesięcy odwiedziła bibliotekę, a co czwarta osoba (25%) dom kultury. Ten wysoki poziom uczestnictwa gwałtownie spada już w grupie 19–24 lata (do 33% i 11%). Po 25 roku życia następuje stabilizacja na niskim poziomie – biblioteki odwiedza 15–18% osób w wieku produkcyjnym, by ostatecznie spaść do zaledwie 9% wśród seniorów. Choć to seniorzy są często postrzegani jako jedna z grup docelowych domów kultury, dane pokazują, że odwiedza je tylko 6% osób powyżej 65 roku życia.

Aktywność domów kultury i bibliotek wydaje się silniej spleciona z kształtowaniem pasji, a zatem z wymiarem edukacyjnym, na który często trudno znaleźć czas w życiu dorosłym – nieprzypadkowo częściej korzystają z ich oferty osoby uczące się na trzech pierwszych etapach edukacji (przedszkole, szkoła podstawowa i ponadpodstawowa) niż te studiujące, pracujące czy w wieku emerytalnym. Warto jednocześnie zauważyć, iż oferta kulturalna dla tej ostatniej kategorii niezwykle rozwinęła się w ostatnich latach i jest często dostępna poza instytucjami kultury, w ramach licznych projektów dla osób w wieku 60+. To z kolei sprawia, że dom kultury czy biblioteka przestają być jedynym dostępnym dla tej grupy miejscem korzystania z kultury. Choć to pozytywny proces, to jednocześnie problematyzuje status tradycyjnych form kultury dostępnych na wyciągnięcie ręki, lokalnie.

Płeć konsekwentnie różnicuje uczestnictwo we wszystkich grupach wiekowych w kwestii korzystania z lokalnej oferty kulturalnej. Młode kobiety (15–24) niemal dwukrotnie częściej niż ich rówieśnicy odwiedzają domy kultury (18% vs 11%) i nieco częściej – biblioteki (39% vs 32%). Ta różnica utrzymuje się także w starszych grupach wiekowych, choć stopniowo maleje.

Wykształcenie zwiększa prawdopodobieństwo wizyty w bibliotece i w domu kultury, podobnie jak sytuacja materialna. Może to oznaczać, że lokalne instytucje kultury, mimo teoretycznej dostępności, przyciągają przede wszystkim osoby z większym kapitałem kulturowym i zasobami ekonomicznymi. Są więc, czy tego chcemy czy nie, miejscami, w których odtwarzają się nierówności społeczne. Refleksja nad taką rolą uczestnictwa w kulturze jest równie potrzebna, jak dyskusje na temat tego, jak sprawić, by było ono bardziej intensywne.

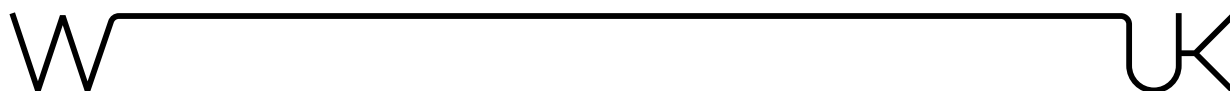
Co wiemy na temat dzielnic

Warszawa nie jest kulturalnym monolitem. Każda z osiemnastu dzielnic tworzy swój własny, unikalny mikrokosmos, w którym postawy wobec kultury i rzeczywiste praktyki mieszkańców splatają się w niepowtarzalny sposób. Celem tej części analizy nie jest tworzenie rankingu dzielnic pod względem bogactwa oferty kulturalnej czy intensywności korzystania z niej przez mieszkańców, ale próba przybliżenia tych złożonych, lokalnych ekosystemów. Tego rodzaju wiedza może okazać się bardzo cenna przy kreowaniu lokalnych polityk kulturalnych, tym bardziej że informacje, które przynoszą przeprowadzone przez nas badania, są rzadko dostępne (w kontekście skali oraz ich okresowego zdobywania).

Wysoka deklarowana ważność kultury dla osób zamieszkujących poszczególne dzielnice Warszawy nie jest gwarantem intensywnego uczestnictwa w jej instytucjonalnych formach. Co więcej, zależność ta zmienia się w przypadku różnych typów instytucji. Wizyty w kinach wydają się najsłabiej powiązane z deklarowaną ważnością kultury. Z kolei w przypadku teatrów i muzeów oraz lokalnych domów kultury związek między postawami a praktykami staje się bardziej złożony i niejednoznaczny.

Wykres zestawiający postawy wobec kultury z zainteresowaniem udziałem w wydarzeniu kulturalnym odsłania dwie prawidłowości. **Z jednej strony mamy dzielnice (np. Żoliborz, Ursus), gdzie wysoka deklarowana ważność kultury przekłada się na wysoką gotowość do uczestnictwa w niej. Z drugiej istnieją też takie dzielnice (np. Praga Północ, Targówek, Białołęka), gdzie mimo niższej średniej wagi przypisywanej kontaktowi z kulturą i sztuką, odsetek osób zainteresowanych udziałem w wydarzeniach jest bardzo wysoki. To prawdopodobnie publiczność, która niekoniecznie definiuje siebie, używając kategorii „kultura”, ale jest otwarta na atrakcyjną i dostępną finansowo ofertę.**

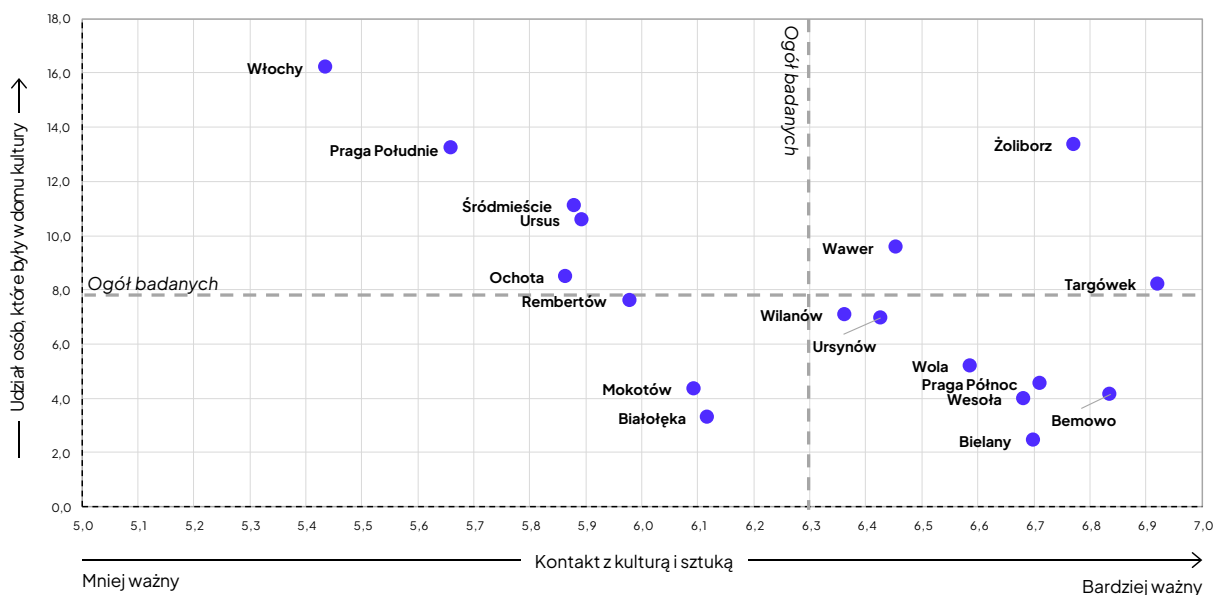
Odpowiedzi na pytanie o sprawdzanie lokalnej oferty kulturalnej wskazują, w jaki sposób aktywizować uczestnictwo w kulturze w poszczególnych dzielnicach. Dzielnice takie jak Targówek, Wola czy Bielany to obszary o wysokim „kapitale informacyjnym” – mieszkańcy są tu aktywnymi poszukiwaczami informacji na temat oferty kulturalnej, co może być ważnym zasobem dla lokalnych instytucji. Z kolei w dzielnicach takich jak Wilanów, Ochota czy Mokotów w kwestii samodzielnego wyszukiwania informacji

na temat oferty kulturalnej dominuje postawa bierna, co z kolei wymusza bardziej ofensywne działania, które ją popularyzują.

Szczegółnej uwagi wymagają też dzielnice, w których mamy do czynienia z jednostkami, dla których kultura jest mało istotna i które jednocześnie nie są zainteresowane uczestnictwem w niej (Mokotów, Rembertów, Ochota, Śródmieście czy Włochy). Jest to tym większe wyzwanie, że dzielnice te nie stanowią jednorodnej grupy pod względem składu społecznego czy dostępności różnorodnej oferty kulturalnej. Dodatkowych wskazówek dla tego typu refleksji dostarczają dane pokazujące, jak deklarowane zainteresowanie kulturą powiązane jest z korzystaniem z oferty lokalnych domów kultury, klubów lub bibliotek. Widać, że oba czynniki nie są wprost powiązane, bo czasami niskiemu znaczeniu przypisywanemu uczestnictwu w kulturze towarzyszy wysoka intensywność korzystania z tego rodzaju oferty. Może to świadczyć o tym, iż dla osób mieszkających w takich dzielnicach jak Włochy, Praga Południe, Śródmieście, Ursus czy Ochota domy kultury i biblioteki to po prostu miejsca, z których się korzysta, nie wiążąc tego działania wprost z kulturową partycypacją.

ŚREDNIA WAŻNOŚĆ KULTURY I SZTUKI VS UDZIAŁ OSÓB, KTÓRE ODWIEDZIŁY W WARSZAWIE DOM KULTURY, KLUB OSIEDLOWY (...)

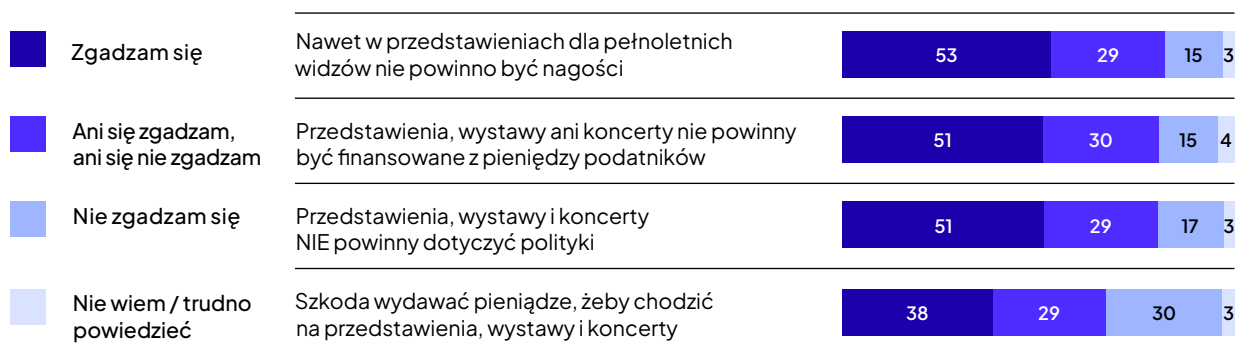

**Postawy, poglądy,
perspektywy**

Aby w pełni zrozumieć specyfikę dzielnicowych ekosystemów kultury, nie wystarczy analiza samych praktyk. Ważne są również postawy i opinie, które kształtują stosunek mieszkańców do roli, jaką kultura powinna pełnić w życiu publicznym.

Mieszkańcy mają różne opinie na temat granic sztuki – np. czy powinna być wolna od polityki i nagości? – oraz kwestii finansowania jej z pieniędzy podatników. Istotnym, choć często pomijanym wymiarem jest bariera psychologiczna, o której już wspominaliśmy wcześniej: znaczący odsetek badanych przyznaje, że czuje się niepewnie w podmiotach kultury, nie wiedząc, jak się zachować. To poczucie jest jedną z niewidzialnych barier, które mogą ograniczać uczestnictwo równie skutecznie, co ceny biletów. Jednocześnie, co może być dosyć zaskakujące, czynnik ten silnie obecny jest przede wszystkim w przypadku osób dobrze wykształconych. Być może przyczyną jest to, że zdobyte przez nie wykształcenie uświadamia im złożoność reguł obecnych w instytucjach kultury, a jednocześnie brak im domowego kapitału kulturowego, by swobodnie dopasować się do panujących w tych miejscach zasad. Wspieranie budowania kapitału kulturowego jest istotnym kontekstem w dyskusji na temat roli podmiotów kultury i oświaty.

NA ILE ZGADZASZ SIĘ LUB NIE ZGADZASZ Z PONIŻSZYMI OPINIAMI?

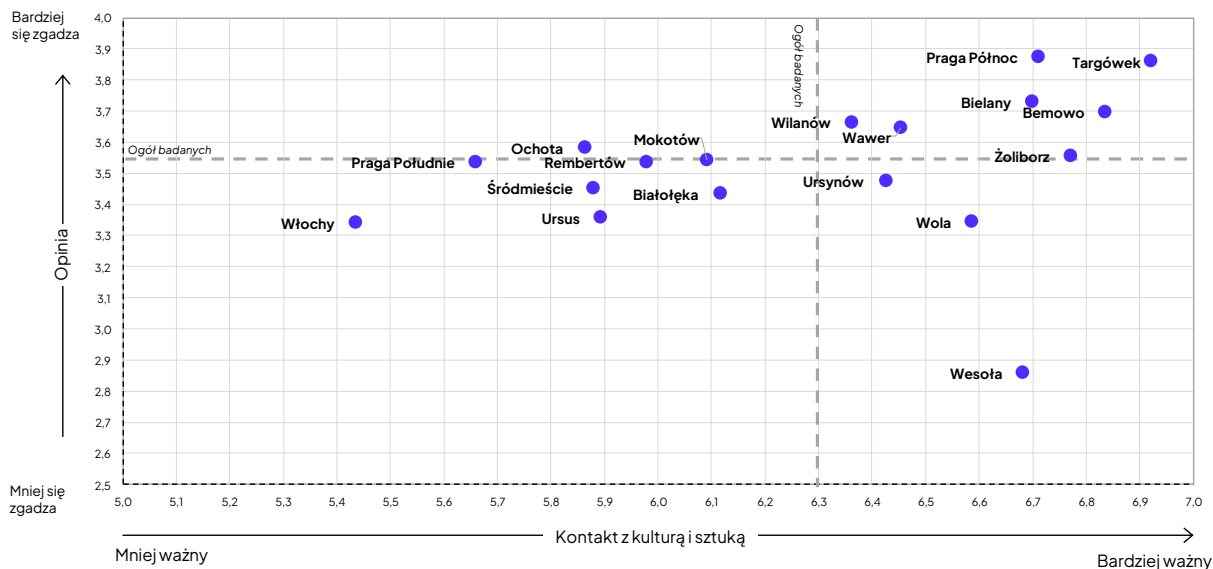
Wykresy w tej części wizualizują te napięcia, nakładając mapę opinii na znaną już z poprzednich analiz oś deklarowanej ważności kultury. Pozwala to zaobserwować, jak to nastawienie łączy się z bardziej liberalnymi lub konserwatywnymi poglądami na konkretne tematy. Dzięki temu możemy zobaczyć, czy w dzielnicach, gdzie kultura jest uznawana za ważną, dominuje jeden spójny system wartości, czy też jest to obszar wewnętrznych sprzeczności.

Baza: 9023,
Pytanie: Na ile zgadzasz się lub nie zgadzasz z poniższymi opiniami?
Wartości wyrażane procentowo.

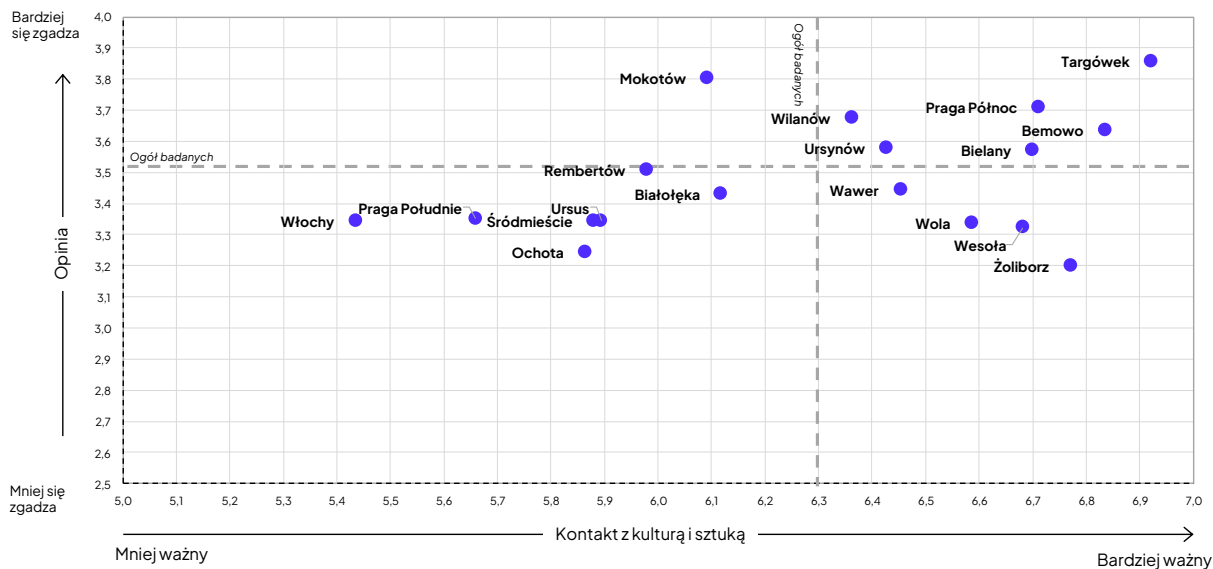
Powyższe ustalenia wskazują z jednej strony nie tyle na konserwatyzm osób mieszkających w Warszawie, co raczej na to, iż chciałyby się one czuć komfortowo w instytucjach kultury i unikać szokowania przez różne formy obyczajowej czy politycznej transgresji. Mówiąc jeszcze inaczej, formułują one w ten sposób dosyć czytelną ramę uczestnictwa w kulturze. To raczej praktyka, która na różne sposoby powinna być oderwana od rzeczywistości, a więc też wolna od tego, co niepokojące, wywołujące stres czy poirytowanie. Obecność tej ramy da się oczywiście uzasadnić, wskazując na polaryzację światopoglądową polskiego społeczeństwa, brutalizację dyskursu publicznego, częste wykorzystywanie transgresji jako środka przyciągania uwagi. W ramie tej kultura staje się enklawą, do której się ucieka przed tymi niepokojącymi zjawiskami.

To z kolei tłumaczy, dlaczego tak duży odsetek osób jest przeciwny finansowaniu kultury z publicznych pieniędzy. Z jednej strony chodzi o wyrażany w ten sposób brak zgody na finansowanie w instytucjach kultury tego, czego obecności w nich się nie akceptuje, a z drugiej o to, że traktuje się instytucje kultury jako miejsca, w których bywanie jest silnie powiązane z czasem wolnym, z tym, co wykracza poza życiowe konieczności, a więc też z tym, czego finansowanie nie powinno być priorytetem w budżecie państwa. Te niepokojące tendencje wymuszają niewątpliwie refleksję i namysł nad tym, jak powinna być komunikowana rola podmiotów kultury, jak uzasadniać to, iż są one też miejscami, w których są inicjowane i mogą toczyć się ważne dyskusje dotyczące kwestii światopoglądowych i obyczajowych.

ŚREDNIA WAŻNOŚĆ KULTURY I SZTUKI VS OPINIA NA TEMAT: NAWET W PRZEDSTAWIENIACH DLA PEŁNOLETNICH WIDZÓW NIE POWINNO BYĆ NAGOŚCI

ŚREDNIA WAŻNOŚĆ KULTURY I SZTUKI VS OPINIA NA TEMAT: PRZEDSTAWIENIA, WYSTAWY ANI KONCERTY NIE POWINNY BYĆ FINANSOWANE Z PIENIĘDZY PODATNIKÓW

Znajomość i odwiedzanie warszawskich podmiotów kultury

Aż 38 z 56 wymienionych w kwestionariuszu warszawskich podmiotów posiada rozpoznawalność poniżej 50%, co sugeruje, że istnieją równoległe światy kulturalne – *mainstream* znany wszystkim oraz rozproszona konstelacja miejsc niszowych, docierających do wąskich, wyspecjalizowanych i często również lokalnych, dzielnicowych publiczności. Tym, co może też zaskakiwać, jest fakt, iż instytucje kultury, które wydają się powszechnie rozpoznawalne również poza Warszawą (jak Centrum Nauki Kopernik, Zamek Królewski czy Muzeum Powstania Warszawskiego), nie są znane części osób zamieszkujących w stolicy. Być może nie tyle nie wiedzą one o ich istnieniu, co raczej nie utożsamiają ich z „typowymi” instytucjami kultury.

RANKING PODMIOTÓW WEDŁUG ZNAJOMOŚCI WSPOMAGANEJ*

* respondenci byli pytani o znajomość konkretnych instytucji z przygotowanej listy

Centrum Nauki Kopernik	73	Teatr Współczesny	54
Muzeum Powstania Warszawskiego	72	Muzeum Historii Żydów Polskich – Polin	53
Zamek Królewski w Warszawie	72	Teatr Kwadrat	52
Teatr Narodowy	68	Teatr Rampa	51
Muzeum Wojska Polskiego	68	Teatr Żydowski	48
Łazienki Królewskie	67	Muzeum Sztuki Nowoczesnej	46
Teatr Dramatyczny	64	Muzeum Fryderyka Chopina	45
Teatr Muzyczny Roma	63	Teatr Ochoty	45
Teatr Wielki – Opera Narodowa	62	Warszawska Opera Kameralna	45
Teatr Powszechny	62	Teatr Syrena	42
Filharmonia Narodowa	61	Teatr Ateneum	42
Muzeum Narodowe	61	CSW Zamek Ujazdowski	42
Pałac w Wilanowie	60	Teatr Lalka	41
Teatr Komedia	58	Narodowe Muzeum Techniki	40

Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki	40	Muzeum Świat Iluzji	25
Teatr Polski	39	Niewidzialna Wystawa	25
Muzeum Historii Polski	37	Studio Koncertowe Polskiego Radia	24
Muzeum Warszawy	35	Koncert orkiestry Sinfonia Varsovia lub inne zorganizowane przez nią wydarzenie	24
Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie	31	Nowy Teatr	24
Teatr Lalek Guliwer	31	Teatr Studio	24
Muzeum Polskiej Wódki	31	Muzeum Literatury	23
Centrum Myśli Jana Pawła II	28	Muzeum Azji i Pacyfiku	22
Muzeum Karykatury	28	Teatr Baj	22
Centrum Pieniądza NBP	28	Dom Spotkań z Historią	21
Kolejkowo Warszawa	27	Stacja Muzeum	20
Muzeum PRL-u	26	TR Warszawa	18
Komuna Warszawa	25		

W kwestii deklarowanego bywania w instytucjach kultury takich jak teatry czy muzea i galerie, warto zauważyć, iż odsetek osób mieszkających w Warszawie, które deklarują podejmowanie tej formy uczestnictwa w kulturze, jest bardzo zbliżony lub nawet nieco niższy od tego, który w innych badaniach deklarują mieszkańcy Polski. Dla przykładu: z ostatnich badań GUS na temat uczestnictwa ludności w kulturze (2025) wynika, iż do teatrów uczęszcza 33,5% mieszkańców miast. Z kolei jeżeli chodzi o zwiedzanie muzeów, to aktywność tę w 2024 roku zadeklarowało w badaniach GUS-u 36,5% osób, zaś odwiedzenie galerii sztuki około 10% osób (GUS, 2025).

Podobne wyniki dla Polski przynosi raport *Aktywni i nieobecni. Kontekstowe badania uczestnictwa w kulturze (2026)*. Według tego badania odsetek osób, które w ostatnich

12 miesiącach były w muzeum lub galerii, wynosi 38%. W kwestii chodzenia do teatru w tym raporcie podejmowanie tej aktywności w ostatnim roku zadeklarowało 30% badanych.

Oznacza to więc, że osoby mieszkające w stolicy, pomimo wyższego poziomu życia i dostępności dużo szerszej oferty kulturalnej, biorą udział w kulturze mniej intensywnie. Być może jest to skutek szybszego tempa i większej złożoności codziennego życia w Warszawie, a być może wielości innych form uczestnictwa w kulturze oferowanych w stolicy (np. teatrów prywatnych, które tylko w małym stopniu znalazły się w kwestionariuszu), które często stanowią istotną konkurencję dla tych bardziej tradycyjnych.

TEATRY – WIZYTY, ROZWAŻANIE I ODRZUCANIE

31%

W ostatnich 12 miesiącach
odwiedziło jakikolwiek
teatr w Warszawie

	Znajomość	Wizyta w ost. 12 miesiącach	Rozważanie	Odrzucanie
Teatr Narodowy	68	4	19	2
Teatr Dramatyczny	64	4	18	3
Teatr Muzyczny Roma	63	7	23	2
Teatr Wielki – Opera Narodowa	62	3	17	6
Teatr Powszechny	62	4	17	2
Teatr Komedia	58	5	23	2
Teatr Współczesny	54	3	13	3
Teatr Kwadrat	52	4	17	1
Teatr Rampa	51	5	15	2

	Znajomość	Wizyta w ost. 12 miesiącach	Rozważanie	Odrzucanie
Teatr Żydowski	48	3	11	3
Teatr Ochoty	45	4	12	2
Teatr Syrena	42	3	11	1
Teatr Ateneum	42	4	11	1
Teatr Lalka	41	2	11	2
Teatr Polski	39	3	9	1
Teatr Lalek Guliwer	31	2	8	2
Komuna Warszawa	25	2	7	1
Nowy Teatr	24	2	6	1
Teatr Studio	24	1	6	1
Teatr Baj	22	1	5	1
TR Warszawa	18	1	5	1
żadne z powyższych	1	69	15	62

MUZEA I GALERIE - WIZYTY, ROZWAŻANIE I ODRZUCANIE

18%

W ostatnich 12 miesiącach
odwiedziło jakiegokolwiek
muzeum lub galerię sztuki

Baza: n=9023

Pytanie: Które z poniższych instytucji kultury znasz, nawet jeśli tylko ze słyszenia? Wskaż, proszę, w których byłeś/aś w ciągu ostatnich 12 miesięcy w Warszawie?
A do których z tych instytucji kultury rozważyłbyś/abyś pójść? A do których z tych instytucji kultury na pewno byś nie poszedł/szła?

	Znajomość	Wizyta w ost. 12 miesiącach	Rozważanie	Odrzucanie
Muzeum Powstania Warszawskiego	72	5	28	2
Zamek Królewski w Warszawie	72	5	28	1
Muzeum Wojska Polskiego	68	4	23	2
Łazienki Królewskie	67	6	29	1
Muzeum Narodowe	61	4	19	1
Pałac w Wilanowie	60	3	25	1
Muzeum Historii Żydów Polskich - Polin	53	2	18	3
Muzeum Sztuki Nowoczesnej	46	4	14	3
Muzeum Fryderyka Chopina	45	2	13	2
CSW Zamek Ujazdowski	42	2	13	3
Narodowe Muzeum Techniki	40	2	11	1
Zachęta - Narodowa Galeria Sztuki	40	2	11	2
Muzeum Historii Polski	37	2	10	1
Muzeum Warszawy	35	1	10	1
Muzeum Czekolady	32	2	10	2
Muzeum Etnograficzne	31	1	9	1
Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie	31	1	8	1
Muzeum Polskiej Wódki	31	1	8	2
Muzeum Karykatury	28	1	7	2
Muzeum PRL-u	26	1	8	1
Muzeum Świat Iluzji	25	1	7	1
Niewidzialna wystawa	25	1	8	1
Muzeum Literatury	23	1	6	1
Muzeum Azji i Pacyfiku	22	1	6	1

	Znajomość	Wizyta w ost. 12 miesiącach	Rozważanie	Odrzucanie
Stacja Muzeum	20	1	5	1
żadne z powyższych	1	81	12	64

INNE INSTYTUCJE KULTURY - WIZYTY, ROZWAŻANIE I ODRZUCANIE

17%

W ostatnich 12 miesiącach
odwiedziło przynajmniej
jedną z wymienionych
instytucji kultury

	Znajomość	Wizyta w ost. 12 miesiącach	Rozważanie	Odrzucanie
Centrum Nauki Kopernik	73	11	40	3
Filharmonia Narodowa	61	2	22	8
Warszawska Opera Kameralna	45	2	13	7
Centrum Myśli Jana Pawła II	28	1	11	2
Centrum Pieniądza NBP	28	1	11	2
Kolejkowo Warszawa	27	2	12	2
Studio Koncertowe Polskiego Radia	24	1	8	2
koncert orkiestry Sinfonia Varsovia lub inne zorganizowane przez nią wydarzenie	24	1	8	2
Dom Spotkań z Historią	21	1	7	2
żadne z powyższych	3	83	18	50

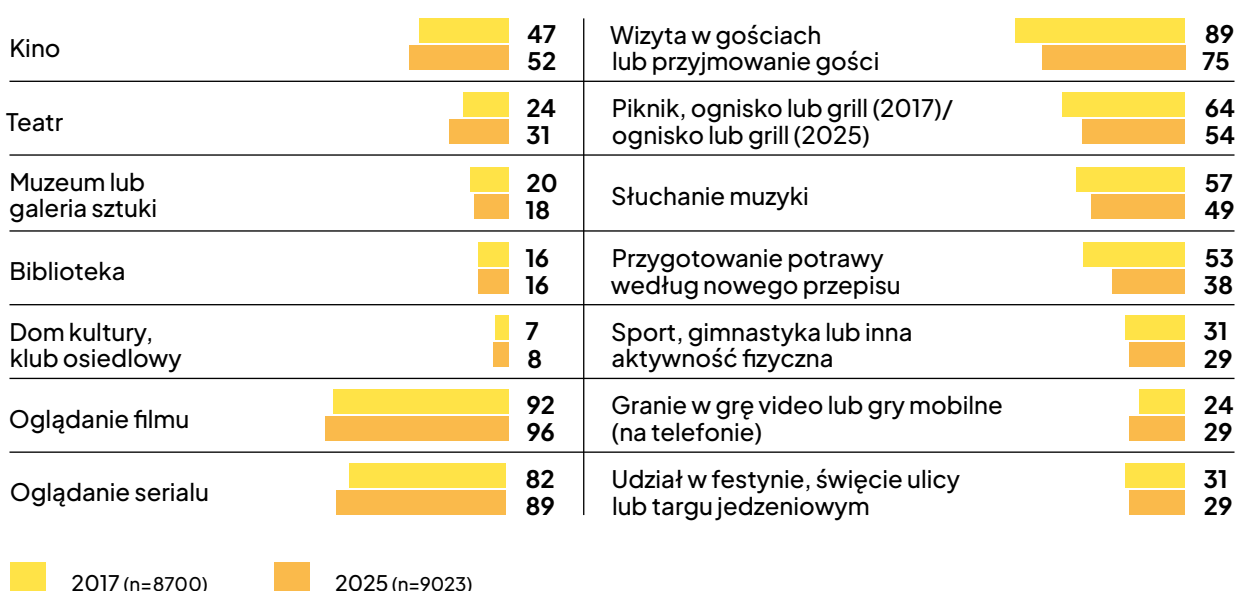
Baza: n=9023

Pytanie: Które z poniższych instytucji kultury znasz, nawet jeśli tylko ze słyszenia? Wskaż, proszę, w których byłeś/aś w ciągu ostatnich 12 miesięcy w Warszawie?
A do których z tych instytucji kultury rozważyłbyś/abyś pójść? A do których z tych instytucji kultury na pewno byś nie poszedł/szła?

Kino i teatr zyskały na popularności w 2025 r., podczas gdy muzea i galerie odnotowały nieznaczny spadek zainteresowania. Instytucje o charakterze lokalnym – biblioteki i domy kultury – utrzymały stabilny poziom uczestnictwa. Podczas gdy odbiór treści ekranowych osiągnął niemal powszechny zasięg, to wizyty w gościach czy wspólne grillowanie zanotowały największe spadki. Jednocześnie ludzie częściej bywają „na mieście”, co znacznie poszerza katalog różnorodnych praktyk towarzysko-kulturalnych.

Porównując dane z 2017 r. i 2025 r., należy jednak zachować ostrożność interpretacyjną. W ciągu ośmiu lat, które dzielą oba ogólnomiejskie badania, zmieniło się nie tylko rozumienie uczestnictwa w kulturze, ale i jego dostępne formy, co z kolei wymusiło konieczność nowych sposobów formułowania pytań w badaniach sondażowych. Ponieważ kontakt z kulturą w sposób zapośredniczony jest normą w 2025 r., uznaliśmy, że trzeba założyć, iż np. oglądanie przedstawienia nie musi odbywać się w teatrze, ale też poza nim – w domu czy w pociągu. Taka możliwość w mniejszym stopniu została zaś uwzględniona w poprzednim badaniu. Ponadto zmieniła się warszawska infrastruktura kulturalna: powstały nowe podmioty kultury, znacznie poszerzyła się też dostępna w stolicy oferta kulturalna. Dlatego prezentowane poniżej dane należy traktować raczej jako próbę definiowania trendów, nie zaś precyzyjne pomiary zmian.

CO SIĘ ZMIENIŁO? WARSZAWA 2017–2025

Porównując wyniki, warto zwrócić uwagę na wzrost deklaracji dotyczących wizyt w teatrach (z 24% do 31%) oraz w kinach (z 47% do 52%) zlokalizowanych w Warszawie. Może to świadczyć o swoistym „efekcie odbicia” po pandemicznych ograniczeniach – pojawieniu się tęsknoty za wspólnotowym doświadczeniem kultury, którego nie zastąpią nawet najlepsze formy cyfrowe. Istotnym czynnikiem może też być poszerzenie oferty teatralnej oraz różnicowanie się tej dostępnej w kinach.

Równocześnie obserwujemy spadek odwiedzin Warszawiaków i Warszawianek w popularnych instytucjach edukacyjno-turystycznych. Centrum Nauki Kopernik zanotowało spadek o 6 pp, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie – o 3 pp. Stabilność wykazują natomiast instytucje lokalne. Biblioteki i domy kultury utrzymały podobny poziom uczestnictwa, co może świadczyć o tym, że pełnią one fundamentalną rolę w ekosystemie kulturalnym miasta – są kotwicami lokalnych społeczności, a ich znaczenie nie podlega gwałtownym fluktuacjom.

Analiza szerszego spektrum praktyk kulturalnych ujawnia przesunięcia w sposobach spędzania czasu wolnego. Największe zmiany obserwujemy w sferze życia towarzyskiego i domowych aktywności: Warszawiacy i Warszawianki rzadziej przyjmują gości lub bywają w gościach (spadek o 15 pp), rzadziej uczestniczą we wspólnych grillach i ogniskach (spadek o 10 pp) czy eksperymentują kulinarnie (spadek o 15 pp). Jednocześnie intensywniej oglądają seriale (wzrost o 7 pp) i grają w gry video (wzrost o 5 pp). Sygnalizuje to narastające rozumienie przestrzeni domowej jako intymnej/ prywatnej i „wyprowadzenie” praktyk społecznych poza dom – na przykład ku (wspólnemu) bywaniu „na mieście”. To ważna zmiana, dowartościowująca przestrzeń publiczną, ale też rodząca nowe oczekiwania wobec niej, związane właśnie z odwiedzaniem jej w celach towarzyskich.

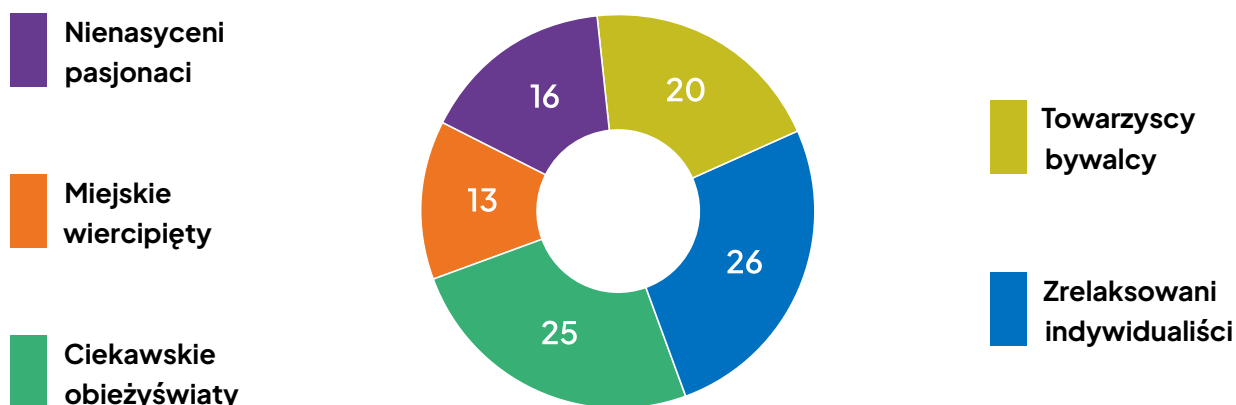
Spadek zanotowały też aktywności wymagające większego zaangażowania manualnego: majsterkowanie (spadek o 8 pp) czy tworzenie i odnawianie przedmiotów (spadek o 10 pp), co może wskazywać na opadającą falę zainteresowania DIY tak charakterystyczną dla czasów pandemii i jej powolne rozpraszanie się w niszach różnorodnych form majsterkowania czy amatorskiego rzemiosła. Stabilność wykazują natomiast praktyki o ustalonej społecznej funkcji, takie jak udział w wydarzeniach sportowych czy inicjatywach lokalnych, co z kolei dobrze dowodzi nieślabnącej potrzeby doświadczenia wspólnoty, bycia z innymi i współprzeżywania.

Segmentacja WUK

Szerokie rozumienie uczestnictwa w kulturze warunkowało przyjęty model segmentacji osób uczestniczących w kulturze*. Segmentacja to analiza statystyczna mająca na celu podział badanej zbiorowości na wewnątrznie jednorodne grupy osób, które mają podobne cechy, prezentują zbliżone postawy i oczekiwania. Jednocześnie segmenty powinny różnić się pomiędzy sobą w jak największym stopniu.

Z bogatego zbioru danych wyłoniliśmy trzy kluczowe wymiary odpowiadające za przyporządkowanie do konkretnego segmentu: subiektywna miara ważności kontaktu z kulturą i sztuką; ulubione formy kontaktu z kulturą; główne oczekiwania względem ulubionych form kontaktu z kulturą. Konsekwencją tej decyzji jest wydobycie potrzeb i oczekiwań osób uczestniczących w kulturze na pierwszy plan, a demograficzne charakterystyki segmentów pozostają wobec nich wtórne.

Pięć segmentów WUK to niewartościująca opowieść o pięciu różnych perspektywach na doświadczanie kultury w Warszawie. Zarówno na poziomie zespołów poszczególnych podmiotów kultury w Warszawie, jak i w wymiarze ogólnomiejskim, segmenty WUK pozwalają zweryfikować przeszłe i przyszłe założenia programowe w oparciu o aktualne dane.

*Osoby, które w ostatnich 12 miesiącach nie podjęły żadnej z zaprezentowanych 35 aktywności LUB podjęły którąś z aktywności, ale żadnej z nich nie lubią nie zostały przypisane do żadnego z segmentów (2% mieszkańców Warszawy).

Baza: Wszyscy respondenci n=8 869 | Dane w % | Pytania uwzględnione w analizie segmentacyjnej: J0. Jak ważny jest dla Ciebie kontakt z kulturą i sztuką? Mamy na myśli np. oglądanie filmów, słuchanie muzyki, czytanie książek, chodzenie do teatru czy na wystawy. → skala 10-stopniowa, 1: zupełnie nieważny, 10: bardzo ważny || J3. Które z poniższych aktywności lubisz, tzn. lubisz spędzać czas właśnie w ten sposób? Zaznacz wszystkie aktywności, które lubisz / które lubisz najbardziej → możliwość zaznaczenia maksymalnie 8 odpowiedzi || J6_1. Teraz spójrz na listę oczekiwań, jakie zdarza Ci się mieć. Wybierz maksymalnie 8, które są dla Ciebie najważniejsze i USZEREGUJ je, zaczynając od tego, co jest dla Ciebie najważniejsze. Moje oczekiwania względem lubianych form spędzania czasu / aktywności zaczynając od najważniejszego dla mnie...→ Ranking

Najważniejsze są dla nich nieformalne spotkania, jak grill czy ognisko, oraz wizyty w parkach rozrywki. Kontakt z kulturą jest dla nich przede wszystkim okazją do spędzania czasu z innymi, oderwaniem się od codzienności i dobrą zabawą. Nie czują presji otoczenia, by uczestniczyć w kulturze i rzadziej cenią niszowych artystów. Weryfikacja swoich przekonań, poszerzanie horyzontów czy głębsze zrozumienie świata ma znaczenie drugorzędne.

Są znacznie mniej zaangażowani w poszukiwanie/ szerzenie informacji na temat wydarzeń kulturalnych, ale cechuje ich wysoka otwartość na podejmowanie różnych aktywności kulturalnych, jeśli ktoś ich zaprosi.

Jeżeli już zdarzy im się obejrzeć przedstawienie teatralne lub wystawę, najczęściej robią to z partnerem/ partnerką. Wizyty w muzeach są dla nich rzadkością. Przy wyborze książek najczęściej polegają na rekomendacji bliskich.

Prawie w ogóle nie korzystają z oferty domów kultury i bibliotek. Ich obecność w tych miejscach jest znacznie rzadsza niż w przypadku osób z pozostałych segmentów.

MOTTO:

Kultura zawsze w towarzystwie

UDZIAŁ SEGMENTU W POPULACJI:

20% / 334 tys. osób

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ:

mniej ważny

UCZESTNICTWO INSTYTUCJONALNE: *

43%

* wizyta w warszawskiej instytucji kultury, takiej jak muzeum,
teatr, kino, galeria, biblioteka, dom kultury

POTRZEBA CAŁKOWITEGO POCHŁONIĘCIA UWAGI:

wysoka

POTRZEBA POSZERZENIA WIEDZY O KULTURZE WŁASNEJ/ INNYCH:

niska

WYPOWIEDZI BADANYCH

”

Kontakt z kulturą to dla mnie osobiście jest **kontakt z innymi ludźmi**. Spędzając czas na moich ulubionych aktywnościach, szukam **rozrywki** i zabawy, co pomaga mi **oderwać się od codzienności** i daje mi chwilę **wytchnienia**. Lubię, jak to, co robię, kompletnie mnie **pochłania**.

”

Uwielbiam wszelkiego rodzaju **grille** i **ogniska** – co roku z utęsknieniem czekam na maj! Lubię chodzić w **gości** i przyjmować gości, nie pogardzę wizytą w **parku rozrywki** czy **wesołym miasteczku**.

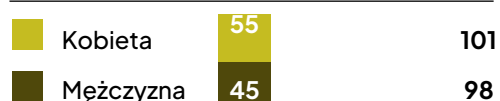
”

Oj tak, bardzo rzadko zdarza mi się pójść do teatru, muzeum i innych instytucji kultury. **Ale w sumie jak tak pomyśleć, to mogłabym!**

Towarzyscy bywalcy: podsumowanie najważniejszych wyników

DEMOGRAFIA

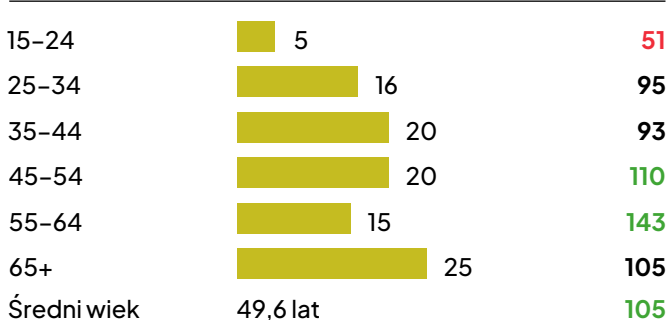
Płeć

Dzieci do 15 r.ż.

Wiek

Dzielnica (TOP 10)

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najważniejsze* oczekiwania (TOP 5)

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** oczekiwania (TOP 5)

Będzie to okazja do spędzenia czasu z innymi	47	197
Pozwoli mi oderwać się od codzienności	64	181
Będzie źródłem rozrywki i zabawy	51	173
Pozwoli mi na chwilę wytchnienia	40	143
Pozwoli mi produktywnie spędzić czas	32	141

ULUBIONE FORMY KONTAKTU Z KULTURĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najbardziej lubiane* aktywności (TOP 5)

Oglądanie filmu	27	64
Udział w ognisku lub grillu	27	140
Wizyta w gościach lub przyjmowanie gości	26	94
Oglądanie serialu	25	65
Wychodzenie na miasto samodzielnie lub ze znajomymi	13	63

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** aktywności (TOP 5)

Wizyta w parku rozrywki, wesołym miasteczku, parku wodnym	8	153
Udział w ognisku lub grillu	27	140
Majsterkowanie	11	129

Nie ma więcej charakterystycznych odpowiedzi

Baza: Osoby z segmentu Towarzyscy bywalcy n=1825

Indeks jest liczony od ogółu badanych. Indeks=100→ wynik taki sam jak wśród ogółu badanych. Indeksy zaznaczone kolorem **ciemnozielonym/ciemnoczerwonym** oznaczają istotne statystycznie różnice vs ogół badanych (poziom ufności: 95%).

*Najważniejsze/najbardziej lubiane = odpowiedzi z najwyższym wynikiem w % w danym segmencie

**Charakterystyczne = odpowiedzi z najwyższą wartością indeksów (czyli odpowiedzi w największym stopniu odróżniające segment od ogółu badanych)

Kontakt z ulubionymi formami kultury pozwala im oderwać się od codzienności i jest sposobem na chwilę wytchnienia – po pracy, studiach czy na emeryturze. Podchodzą do uczestnictwa w kulturze pragmatycznie: są znacznie bardziej wrażliwi na koszty i w większym stopniu kierują się recenzjami internautów. Przy wyborze wydarzeń kulturalnych dla zrelaksowanych indywidualistów decydujące są trzy czynniki: interesująca tematyka, niska cena biletu oraz udział cenionych przez nich artystów. Stawiają na aktywności, które znają, co do których mają pewność, że dostarczą im relaksu.

Uczestnictwo w kulturze jest często okazją do spędzania czasu w pojedynkę: oglądanie filmów i seriali, czytanie czasopism, rozwiązywanie krzyżówek. Cenią możliwość wyboru, czy dana aktywność będzie realizowana solo lub razem z innymi, jak w przypadku gier video/ mobilnych.

Nie oznacza to, że zrelaksowani indywidualiści nie wychodzą z domu – uczestnictwo w kulturze to dla nich możliwość poczucia się częścią grupy i zdobycia akceptacji. Lubią spędzać czas w gronie znajomych na mieście albo gościć w domu. W mniejszym stopniu decydują się na większe spotkania/ wydarzenia plenerowe: ognisko, grill, festyn czy potańcówka z muzyką na żywo.

MOTTO:

Rzadko tak się wychodzi, bo siły już nie mam po prostu i sobie siedzę przed telewizorem i sobie obejrzę serial

UDZIAŁ SEGMENTU W POPULACJI:

26% / 434 tys. osób

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ:

mniej ważny

UCZESTNICTWO INSTYTUCJONALNE: *

61%

* wizyta w warszawskiej instytucji kultury, takiej jak muzeum, teatr, kino, galeria, biblioteka, dom kultury

POTRZEBA CAŁKOWITEGO POCHŁONIĘCIA UWAGI:

wysoka

POTRZEBA POSZERZENIA WIEDZY O KULTURZE WŁASNEJ/ INNYCH:

niska

WYPOWIEDZI BADANYCH

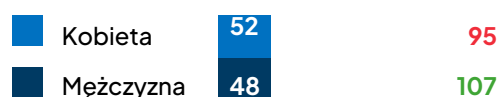

Jak się nad tym zastanowić, to szukam tego, co całkowicie **pochnie moją uwagę** i pozwoli mi **oderwać się od codzienności**, dając chwilę **wytchnienia**. To może (ale nie musi!) być okazja do spędzania czasu **samemu**, tak wiesz, **na spokojnie**, mając poczucie, że jak potem opowiem o tym, jak spędziłem wieczór, to wzbudzę **akceptację innych**, poczuję, że jestem **taki jak oni**.

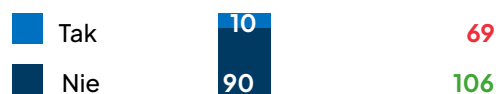
Zrelaksowani indywidualiści: podsumowanie najważniejszych wyników

DEMOGRAFIA

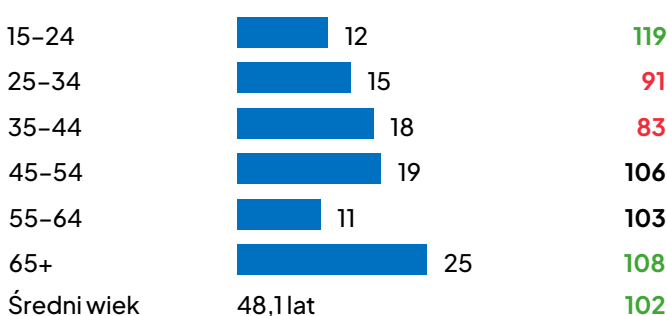
Płeć

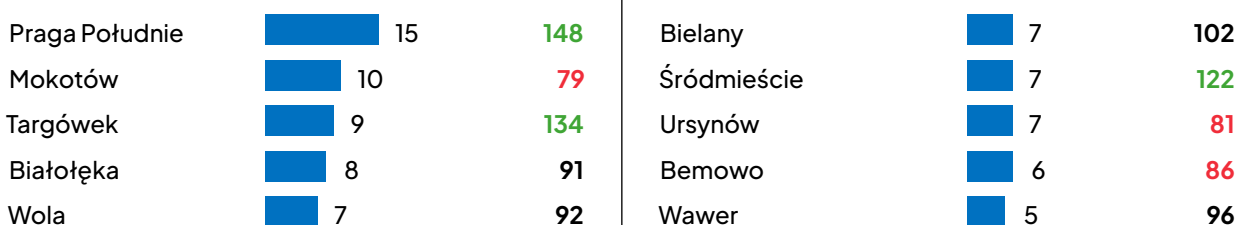
Dzieci do 15 r.ż.

Wiek

Dzielnica (TOP 10)

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najważniejsze* oczekiwania (TOP 5)

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** oczekiwania (TOP 5)

Pozwoli mi zdobyć akceptację innych ludzi	19	146
Będzie to okazja do spędzenia czasu samemu/samej	21	141
Pokaże mi to, co już wiem/znam	14	139
Będzie wymagała wysiłku intelektualnego	16	136
Nie będzie wymagała wysiłku intelektualnego	16	133

ULUBIONE FORMY KONTAKTU Z KULTURĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najbardziej lubiane* aktywności (TOP 5)

Oglądanie filmu	55	130
Oglądanie serialu	50	132
Wizyta w gościach lub przyjmowanie gości	33	119
Wychodzenie na miasto samodzielnie lub ze znajomymi	27	132
Rozwiązywanie krzyżówki, łamigłówek	21	213

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** aktywności (TOP 5)

Rozwiązywanie krzyżówki, łamigłówek	21	213
Granie w grę video lub gry mobilne (na telefonie)	18	179
Udział w imprezie tanecznej w dyskotecie lub klubie	10	160
Przygotowanie potrawy według nowego przepisu	14	158
Udział w wydarzeniu sportowym jako kibic	15	158

Baza: Osoby z segmentu Zrelaksowani indywidualiści n=2178

Indeks jest liczony od ogółu badanych. Indeks=100→ wynik taki sam jak wśród ogółu badanych. Indeksy zaznaczone kolorem ciemnozielonym/ciemnoczerwonym oznaczają istotne statystycznie różnice vs ogół badanych (poziom ufności: 95%).

*Najważniejsze/najbardziej lubiane = odpowiedzi z najwyższym wynikiem w % w danym segmencie

**Charakterystyczne = odpowiedzi z najwyższą wartością indeksów (czyli odpowiedzi w największym stopniu odróżniające segment od ogółu badanych)

- Są nastawieni na poznawanie kultury własnej i/lub innych kultur – jest to cecha silnie wyróżniająca na tle pozostałych segmentów bardziej zaangażowanych w kulturę i sztukę.
- Są otwarci na udział w wydarzeniach kulturalnych, chętnie szukają informacji na ich temat i proponują wyjścia znajomym. Wyróżnia ich zwracanie uwagi na aspekty praktyczne, takie jak dobry dojazd. Bardziej cenią sobie dostępność dodatkowych materiałów informacyjnych, możliwość zrobienia zdjęć/ nagrań oraz obecność przewodnika.
- Ulubione formy kontaktu z kulturą częściej stanowią dla nich okazję do poszerzania horyzontów i eksploracji. Mają dużą potrzebę odróżnienia się od innych wielością swoich zainteresowań oraz ich niszowością. Rzadziej poszukują rozrywki/ zabawy, w mniejszym stopniu cenią sobie oderwanie od rzeczywistości czy poczucie wytchnienia.
- Szczególnie cenią sobie zwiedzanie zabytków. Rzadko odwiedzają domy kultury. Wyróżnia ich natomiast większa skłonność do korzystania z bibliotek dzielnicowych.

MOTTO:

Poszerzam horyzonty. Kultura to też odkrywanie, chyba najbardziej samego siebie

UDZIAŁ SEGMENTU W POPULACJI:

25% / 430 tys. osób

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ:

ważny

UCZESTNICTWO INSTYTUCJONALNE: *

66%

* wizyta w warszawskiej instytucji kultury, takiej jak muzeum, teatr, kino, galeria, biblioteka, dom kultury

POTRZEBA CAŁKOWITEGO POCHŁONIĘCIA UWAGI:

niska

POTRZEBA POSZERZENIA WIEDZY O KULTURZE WŁASNEJ/ INNYCH:

wysoka

WYPOWIEDZI BADANYCH

”

Dla mnie dobre spędzenie czasu polega na tym, że ja chcę **ciągle poznawać coś nowego**. Chcę poznawać **inne kultury**, ale **własną** też, chcę **lepiej zrozumieć świat**. Jestem gotowa **weryfikować swoje poglądy** – serio. Wiem, to niekoniecznie powszechne w dzisiejszych czasach, czuję się dzięki temu **inna niż większość** (i jestem z tym TOTALNIE OK).

”

A i owszem, znam, bywam – śmiem twierdzić, że **częściej** niż statystyczny Warszawiak, szczególnie jeśli chodzi o **muzea i galerie sztuki**. I zamierzam bywać w przyszłości. Ale wiesz, w takich topowych miejscach to często już byłam i **teraz marzą mi się takie nieco mniej... popularne**. Czyli nie tylko Filharmonia Narodowa, ale również **Warszawska Opera Kameralna**. Z muzeów to sporo bym odwiedziła, nawet, a może szczególnie, takie **Muzeum Azji i Pacyfiku**.

Ciekawskie obieżyświaty: podsumowanie najważniejszych wyników

DEMOGRAFIA

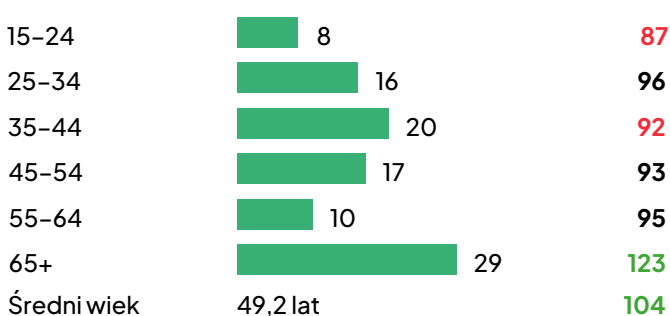
Płeć

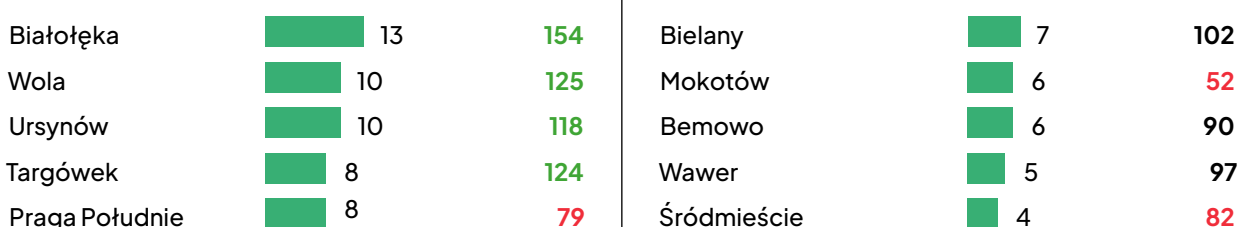
Dzieci do 15 r.ż.

Wiek

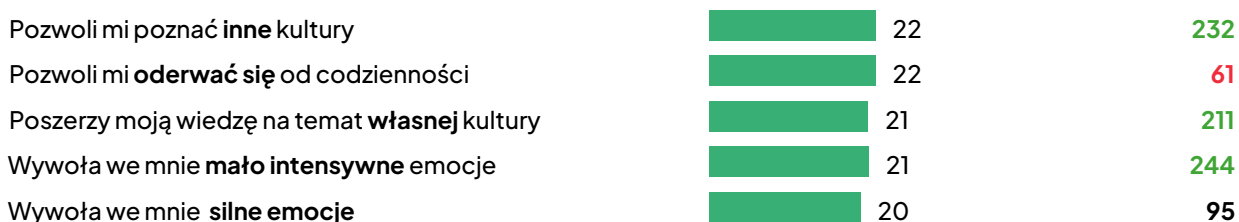

Dzielnica (TOP 10)

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najważniejsze* oczekiwania (TOP 5)

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** oczekiwania (TOP 5)

Wywoła we mnie mało intensywne emocje	 21	244
Umożliwi mi robienie czegoś innego w tym samym czasie	 19	233
Pozwoli mi poznać inne kultury	 22	232
Pozwoli mi poczuć, że jestem inny/a niż większość ludzi	 19	231
Poszerzy moją wiedzę na temat własnej kultury	 21	211

ULUBIONE FORMY KONTAKTU Z KULTURĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najbardziej lubiane* aktywności (TOP 5)

Oglądanie filmu	 53	124
Oglądanie serialu	 46	122
Wizyta w gościach lub przyjmowanie gości	 29	105
Wychodzenie na miasto samodzielnie lub ze znajomymi	 19	91
Oglądanie przedstawienia kabaretowego lub stand-upu	 19	247

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** aktywności (TOP 5)

Oglądanie przedstawienia kabaretowego lub stand-upu	 19	247
Oglądanie wystawy sztuki, muzealnej/naukowej/edukacyjnej	 10	229
Zwiedzanie zabytku, skansenu lub innego obiektu	 12	195
Udział w festynie, święcie ulicy lub targu jedzeniowym	 11	177
Oglądanie lub słuchanie przedstawienia teatralnego	 9	130

Baza: Osoby z segmentu Ciekawskie obieżyświaty n=2245

Indeks jest liczony od ogółu badanych. Indeks=100→ wynik taki sam jak wśród ogółu badanych. Indeksy zaznaczone kolorem **ciemnozielonym/ciemnoczerwonym** oznaczają istotne statystycznie różnice vs ogół badanych (poziom ufności: 95%).

*Najważniejsze/najbardziej lubiane = odpowiedzi z najwyższym wynikiem w % w danym segmencie

**Charakterystyczne = odpowiedzi z najwyższą wartością indeksów (czyli odpowiedzi w największym stopniu odróżniające segment od ogółu badanych)

Uczestnictwo w kulturze dostarcza im niezapomnianych przeżyć, które warto wspominać. Częściej niż inni czują, że w ich środowisku „wypada bywać na wydarzeniach kulturalnych”. Wyróżnia ich silna potrzeba poczucia się wyjątkowym i innym niż wszyscy.

Lubią doświadczać tego, co oferuje miasto. Charakteryzują się proaktywną postawą – poszukują informacji na temat warszawskiej oferty kulturalnej i czytają recenzje. Udział w wydarzeniach kulturalnych jest częstym i lubianym tematem do rozmów w towarzystwie.

Lubią spędzać czas, grając w gry planszowe, tańcząc (dyskoteka/ klub/ potańcówka), odwiedzając parki rozrywki czy biorąc udział w zajęciach edukacyjnych/ rozwojowych. Częściej bywają w teatrze, wybierając głównie sceny rozrywkowe.

MOTTO:

Gdzieś pójść, potańczyć, fajnie spędzić czas!

UDZIAŁ SEGMENTU W POPULACJI:

13% / 217 tys. osób

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ:

ważny

UCZESTNICTWO INSTYTUCJONALNE: *

76%

* wizyta w warszawskiej instytucji kultury, takiej jak muzeum, teatr, kino, galeria, biblioteka, dom kultury

POTRZEBA CAŁKOWITEGO POCHŁONIĘCIA UWAGI:

umiarkowana

POTRZEBA POSZERZENIA WIEDZY O KULTURZE WŁASNEJ/ INNYCH:

umiarkowana

WYPOWIEDZI BADANYCH

”

Ja to lubię się **rozerwać i pobyć z innymi ludźmi**. Lubię się pośmiać, poruszać, lubię **wyjatkowe doświadczenia**, lubię czuć, że jestem **podobna do innych**. Chcę **lepiej zrozumieć świat**, który mnie otacza.

”

Bywam często i w wielu miejscach. W tych bardziej popularnych (jak CNK) i niszowych (jak Muzeum PRL-u). I oczywiście **zamierzam bywać dalej**, marzy mi się Warszawska Opera Kameralna, Kolejkowo Warszawa, Teatr Wielki, Teatr Ochoty, Syrena, Żydowski, Ateneum, Studio, Nowy Teatr, Baj, Zachęta, Muzeum Polskiej Wódki, Muzeum Literatury...
W Warszawie **jest TYLE możliwości!**

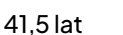
Miejskie wiercipięty: podsumowanie najważniejszych wyników

DEMOGRAFIA

Płeć

 Kobieta	 57	105
 Mężczyzna	 43	94

Wiek

15-24	 11	117
25-34	 22	136
35-44	 30	138
45-54	 16	91
55-64	 7	67
65+	 13	54
Średni wiek	41,5 lat	88

Dzieci do 15 r.ż.

 Tak	 24	157
 Nie	 76	90

Dzielnica (TOP 10)

Mokotów	 12	94	Bielany	 7	96
Ursynów	 11	139	Targówek	 7	99
Praga Południe	 10	96	Białołęka	 5	66
Bemowo	 8	122	Śródmieście	 5	97
Wola	 8	103	Wawer	 5	100

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najważniejsze* oczekiwania (TOP 5)

Będzie źródłem rozrywki i zabawy	 33	111
Pozwoli mi na chwilę wytchnienia	 29	103
Pozwoli mi oderwać się od codzienności	 29	82
Będzie to okazją do spędzenia czasu z innymi	 27	110
Całkowicie pochłonie moją uwagę	 26	94

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** oczekiwania (TOP 5)

Pozwoli mi poczuć, że jestem inny/a niż większość ludzi	11	137
Pozwoli mi poczuć, że jestem podobny/a do większości ludzi	15	126
Pozwoli mi poznać inne kultury	12	124
Umożliwi mi robienie czegoś innego w tym samym czasie	10	124
Pozwoli mi wzbudzić podziw wśród innych ludzi	13	122

ULUBIONE FORMY KONTAKTU Z KULTURĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najbardziej lubiane* aktywności (TOP 5)

Oglądanie filmu	40	94
Oglądanie serialu	35	94
Granie w gry planszowe, karciane lub inne tego typu	32	565
Wizyta w gościach lub przyjmowanie gości	28	101
Wychodzenie na miasto samodzielnie lub ze znajomymi	25	124

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** aktywności (TOP 5)

Granie w gry planszowe, karciane lub inne tego typu	32	565
Wizyta w ZOO, ogrodzie botanicznym lub planetarium	24	552
Udział w potańcówce z muzyką na żywo	22	536
Udział w zajęciach edukacyjnych lub rozwojowych	14	482
Wizyta w parku rozrywki, wesołym miasteczku, parku wodnym	19	385

Baza: Osoby z segmentu Miejskie wiercipięty n=1182

Indeks jest liczony od ogółu badanych. Indeks=100→ wynik taki sam jak wśród ogółu badanych. Indeksy zaznaczone kolorem **ciemnozielonym/ciemnoczerwonym** oznaczają istotne statystycznie różnice vs ogół badanych (poziom ufności: 95%).

*Najważniejsze/najbardziej lubiane = odpowiedzi z najwyższym wynikiem w % w danym segmencie

**Charakterystyczne = odpowiedzi z najwyższą wartością indeksów (czyli odpowiedzi w największym stopniu odróżniające segment od ogółu badanych)

Nienasyчени pasjonaci traktują kulturę jako wartość samą w sobie – nie tylko formę spędzania wolnego czasu i wytchnienia, ale przede wszystkim znaczącą przestrzeń rozwoju.

Dla nienasyconych pasjonatów kultura jest rzadziej pretekstem do spotkań towarzyskich. Pozostają zanurzeni w obiegach informacyjnych dotyczących własnych nisz. Przy wyborze aktywności kierują się opinią krytyków, twórców internetowych i influencerów oraz opiniami zamieszczanymi w mediach społecznościowych.

Uczestnicząc w kulturze, poszukują „perełek” – niszowych aktywności, wydarzeń i znaczących doświadczeń. Rzadziej deklarują oglądanie filmów i seriali oraz spotkania towarzyskie. Częściej jako aktywności, które lubią, wskazują raczej te niszowe: związane z aktywnością lokalną (udział w inicjatywie na rzecz swojej okolicy, spacer tematyczny, gra miejska), własną działalność (artystyczną czy odnawianie przedmiotów) oraz inne, takie jak przedstawienie operowe, balet, cyrk lub udział w wydarzeniu prezentującym kulturę innego kraju.

Osoby z tego segmentu częściej niż ogół badanych chodzą do teatrów, w tym częściej rozważają wyjście do teatrów eksperymentalnych. Rzadziej od pozostałych segmentów biorą pod uwagę odwiedzenie najbardziej znanych muzeów w Warszawie. Bliżej im do mniej popularnych instytucji. Nienasyceni wyraźnie częściej od innych deklarują poszukiwanie kultury blisko domu. Sprawdzają i korzystają z oferty bibliotek i domów kultury.

MOTTO:

Nie tak łatwo mnie zaszufładować

UDZIAŁ SEGMENTU W POPULACJI:

13% / 217 tys. osób

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ:

ważny

UCZESTNICTWO INSTYTUCJONALNE: *

76%

* wizyta w warszawskiej instytucji kultury, takiej jak muzeum, teatr, kino, galeria, biblioteka, dom kultury

POTRZEBA CAŁKOWITEGO POCHŁONIĘCIA UWAGI:

umiarkowana

POTRZEBA POSZERZENIA WIEDZY O KULTURZE WŁASNEJ/ INNYCH:

umiarkowana

WYPOWIEDZI BADANYCH

”

Powiem szczerze – mam ich dużo i nie są one oczywiste, **nie tak łatwo mnie zaszufładować**. Poszukuję **poważnych**, znaczących doświadczeń; chcę poznawać to, co **nowe** i nieznanne. Chcę poszerzać wiedzę na temat **własnej kultury**, ale również **innych kultur**. Nie boję się wysiłku intelektualnego ani **weryfikacji moich przekonań**. Lubię wzbudzać **podziw innych**, lubię się czuć **inna** niż większość.

Nienasycceni pasjonaci: podsumowanie najważniejszych wyników

DEMOGRAFIA

Płeć

 Kobieta	56	102
 Mężczyzna	44	97

Wiek

15-24	 13	134
25-34	 16	99
35-44	 27	122
45-54	 18	99
55-64	 8	81
65+	 18	75
Średni wiek	44,2 lata	93

Dzieci do 15 r.ż.

 Tak	17	115
 Nie	83	97

Dzielnica (TOP 10)

Ursynów	 12	145	Bemowo	 8	111
Wola	 10	124	Śródmieście	 7	124
Mokotów	 10	77	Ursus	 6	158
Bielany	 9	133	Targówek	 5	80
Praga Południe	 8	83	Ochota	 5	106

KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najważniejsze* oczekiwania (TOP 5)

Pozwoli mi oderwać się od codzienności	 26	73
Pozwoli mi produktywnie spędzić czas	 25	107
Całkowicie pochłonie moją uwagę	 24	88
Pozwoli mi na chwilę wytnienia	 23	83
Będzie źródłem rozrywki i zabawy	 23	78

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne** oczekiwania (TOP 5)

Poszerzy moją wiedzę na temat własnej kultury	16	160
Pokaże mi coś nowego/dotychczas mi nieznanego	18	152
Umożliwi mi robienie czegoś innego w tym samym czasie	12	144
Skłoni mnie do przemyslenia/ weryfikacji moich przekonań	14	140
Będzie poważnym, znaczącym doświadczeniem	17	135

ULUBIONE FORMY KONTAKTU Z KULTURĄ

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Najbardziej lubiane* aktywności (TOP 5)

Oglądanie filmu	32	76
Oglądanie serialu	28	73
Wizyta w gościach lub przyjmowanie gości	23	81
Wychodzenie na miasto samodzielnie lub ze znajomymi	21	100
Udział w ognisku lub grillu	18	94

Ulubione formy kontaktu z kulturą: Charakterystyczne* aktywności (TOP 5)

Udział w inicjatywie na rzecz swojej okolicy	18	621
Udział w spacerze tematycznym, oprowadzaniu lub grze miejskiej	17	621
Własna twórczość artystyczna	14	621
Udział w wydarzeniu prezentującym kulturę innego kraju lub mniejszości	14	621
Oglądanie lub słuchanie przedstawienia operowego	13	621
Oglądanie przedstawienia cyrkowego lub rewii	13	621
Oglądanie baletu, innego przedstawienia tanecznego lub pokazu tańca	12	621
Tworzenie lub odnawianie przedmiotów użytkowych	9	621
Udział w zajęciach, wykładach, spotkaniach lub kursach artystycznych lub dotyczących sztuki	9	621

Baza: Osoby z segmentu Nienasytzeni pasjonaci n=1439

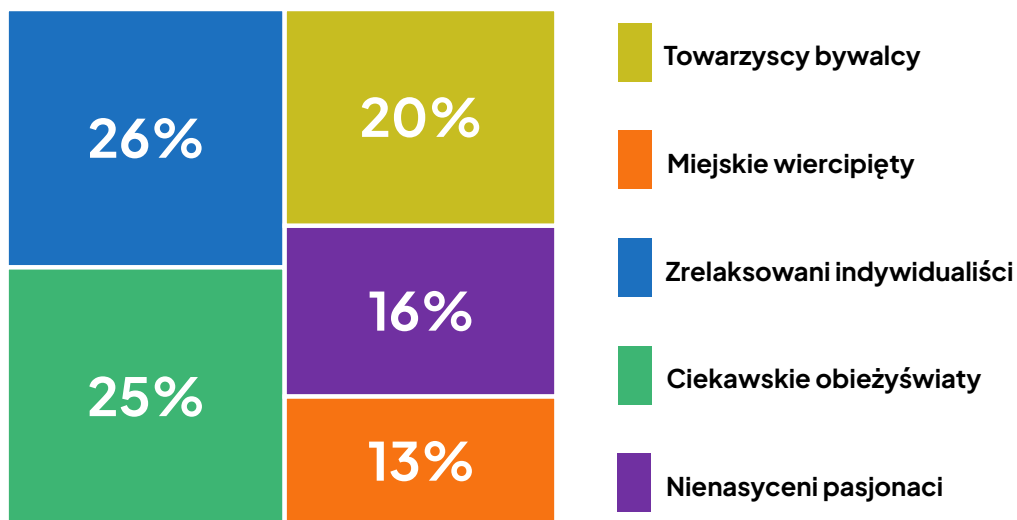
Indeks jest liczony od ogółu badanych. Indeks=100→ wynik taki sam jak wśród ogółu badanych. Indeksy zaznaczone kolorem **ciemnozielonym/ciemnoczerwonym** oznaczają istotne statystycznie różnice vs ogół badanych (poziom ufności: 95%).

*Najważniejsze/najbardziej lubiane = odpowiedzi z najwyższym wynikiem w % w danym segmencie

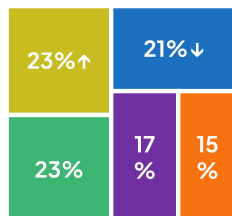
**Charakterystyczne = odpowiedzi z najwyższą wartością indeksów (czyli odpowiedzi w największym stopniu odróżniające segment od ogółu badanych)

SEGMENTY W DZIELNICACH WARSZAWY

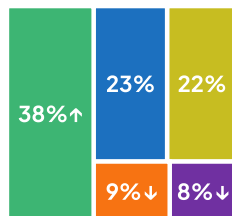
WARSZAWA

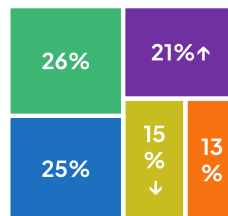
BEMOWO

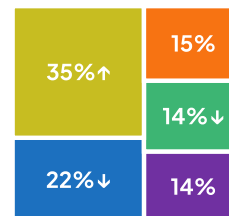
BIĄŁOŁĘKA

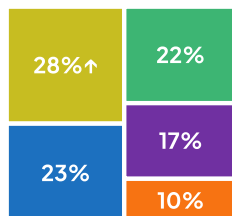
BIELANY

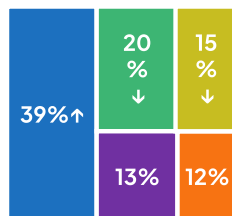
MOKOTÓW

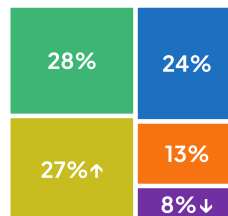
OCHOTA

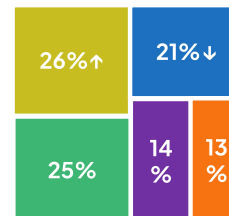
PRAGA PŁD.

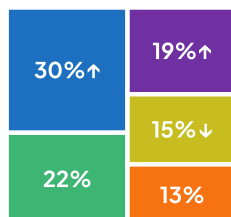
PRAGA PŁN.

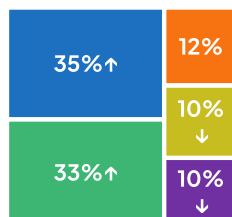
REMBERTÓW

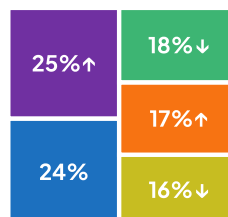
ŚRÓDMIEŚCIE

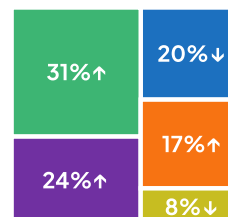
TARGÓWEK

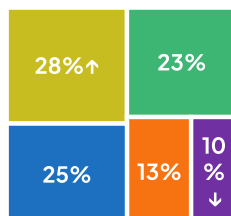
URSUS

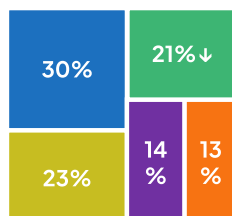
URSYNÓW

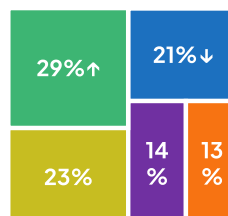
WAWER

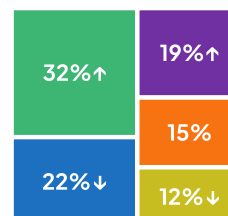
WESOŁA

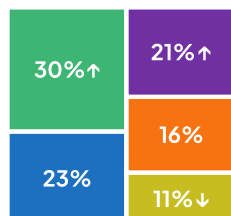
WILANÓW

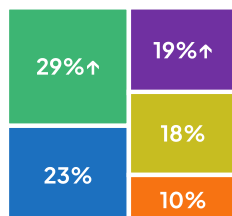
WŁOCHY

WOLA

ŻOLIBORZ

Baza: Wszyscy respondenci (n=8869), respondenci z poszczególnych dzielnic (n=~500 per dzielnica)
 ↓↑Wynik istotnie statystycznie wyższy/nniższy niż wśród ogółu badanych (poziom ufności 95%)

WUK w liczbach

49% Warszawianek i Warszawiaków powyżej 15 roku życia, czyli co najmniej **779 000 osób**, uznaje kontakt z kulturą i sztuką za ważny.

NAJBARDZIEJ POPULARNE AKTYWNOŚCI (OD 45%)

Oglądanie filmu	96%
Oglądanie serialu	89%
Słuchanie muzyki	49%

NAJMNIEJ POPULARNE AKTYWNOŚCI (DO 10%)

Oglądanie baletu, pokazu tańca	9%
Oglądanie lub słuchanie opery	8%
Własna twórczość artystyczna	6%
Udział w warsztatach, kursach artystycznych lub dot. sztuki	6%
Tworzenie lub odnawianie przedmiotów użytkowych	5%

W CIĄGU OSTATNICH 12 MIESIĘCY W WARSZAWIE...

52%

Warszawianek
i Warszawiaków
było w kinie

31%

było w teatrze

18%

było w muzeum
lub galerii sztuki

16%

było w domu
kultury, klubie
osiedlowym

8%

było
w bibliotece

811 000

mieszkańców i mieszanek
Warszawy deklaruje gotowość
uczestnictwa w wydarzeniu
kulturalnym przy spełnieniu tylko
dwóch warunków: interesująca
oferta i przystępna cena

CO PRZYCIĄGA

Dla osób zainteresowanych uczestnictwem najważniejsza jest zawartość merytoryczna – interesująca tematyka i artyści przeważają nad ceną czy innymi czynnikami.

Udogodnienia infrastrukturalne są mniej istotne, co sugeruje, że są gotowi pokonać bariery logistyczne, jeśli wydarzenie odpowiada ich zainteresowaniom.

Tematyka, która cię interesuje	52
Udział artystów, których cenisz	44
Niska cena biletu / wstępu	37
Dogodny termin wydarzenia (dzień tygodnia, godzina)	32
Rekomendacja twoich bliskich lub znajomych	27
Przyjazna, nieformalna atmosfera miejsca	22
Poczucie bezpieczeństwa w miejscu wydarzenia	21
Możliwość uczestnictwa ze znajomymi lub rodziną	20
Pozytywne recenzje internautów	17
Lokalizacja blisko twojego miejsca zamieszkania (np. wydarzenie odbywa się blisko twojego domu)	15
Jakość techniczna wydarzenia (dźwięk, obraz, efekty specjalne)	15
Poczucie komfortu w trakcie wydarzenia (wygoda, dobra widoczność)	15
Pozytywne recenzje specjalistów w danej dziedzinie	13
Dostępność parkingu lub dobry dojazd komunikacją miejską	11
Możliwość zrobienia zdjęć lub nagrań podczas wydarzenia	10

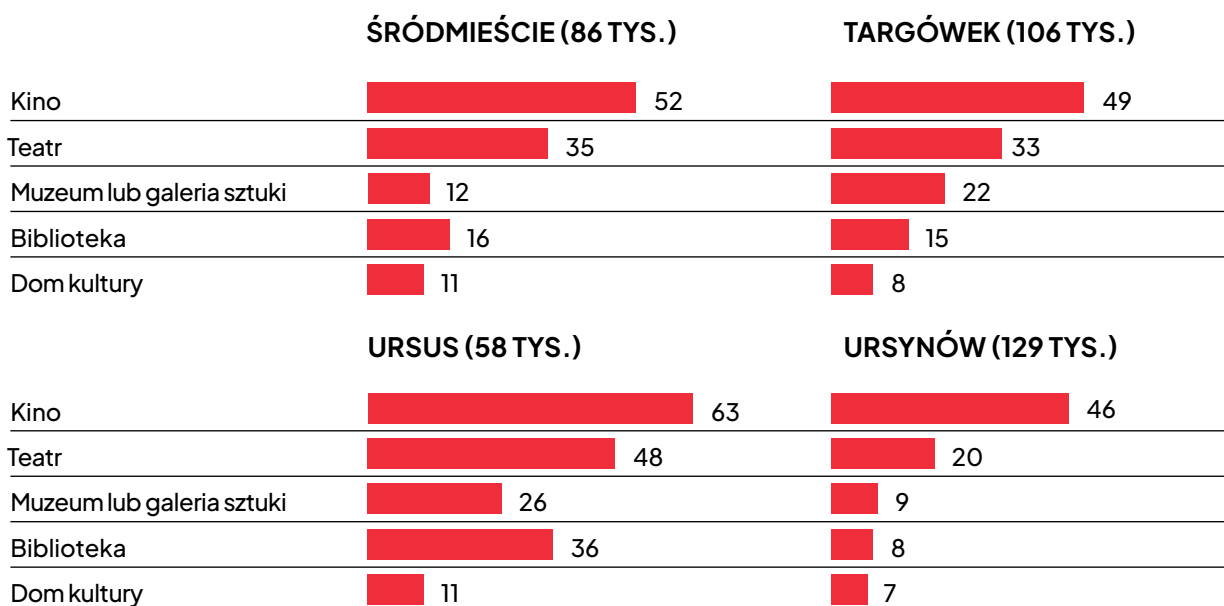
Baza: 4571

Pytanie: Gdybyś mógł/mogła w najbliższym czasie wziąć udział w wydarzeniu kulturalnym (przedstawieniu, wystawie lub koncercie), które z poniższych czynników byłyby dla Ciebie ważne? Procent w grupie osób, które były zainteresowane uczestnictwem w wydarzeniu.

WARSZAWA 2025 – WIZYTY W INSTYTUCJACH KULTURY

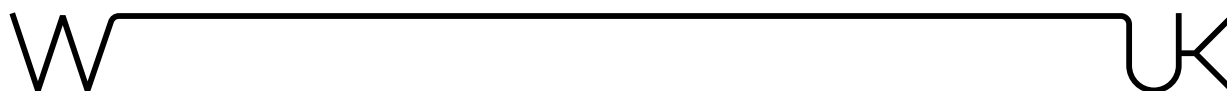
Przy interpretacji różnic między dzielnicami należy pamiętać, że ze względu na zróżnicowanie liczby mieszkańców poszczególnych dzielnic, te same wartości procentowe mogą oznaczać bardzo różne liczby osób – instytucja odwiedzana przez 10% mieszkańców małej dzielnicy może obsługiwać podobną liczbę odbiorców, co instytucja przyciągająca zaledwie 2–3% mieszkańców dzielnicy dużej. Dla każdej dzielnicy podano liczbę mieszkańców w wieku 15 lat i więcej (dane GUS za 2024 r.).

	BEMOWO (109 TYS.)	BIAŁOŁĘKA (130 TYS.)
Kino	53	47
Teatr	42	29
Muzeum lub galeria sztuki	12	27
Biblioteka	6	21
Dom kultury	4	3
	BIELANY (114 TYS.)	MOKOTÓW (195 TYS.)
Kino	51	57
Teatr	36	33
Muzeum lub galeria sztuki	16	10
Biblioteka	14	7
Dom kultury	2	4
	OCHOTA (69 TYS.)	PRAGA POŁUDNIE (161 TYS.)
Kino	53	49
Teatr	36	30
Muzeum lub galeria sztuki	24	23
Biblioteka	29	26
Dom kultury	8	13
	PRAGA PÓŁNOC (53 TYS.)	REMBERTÓW (21 TYS.)
Kino	43	38
Teatr	21	19
Muzeum lub galeria sztuki	20	9
Biblioteka	7	8
Dom kultury	5	8

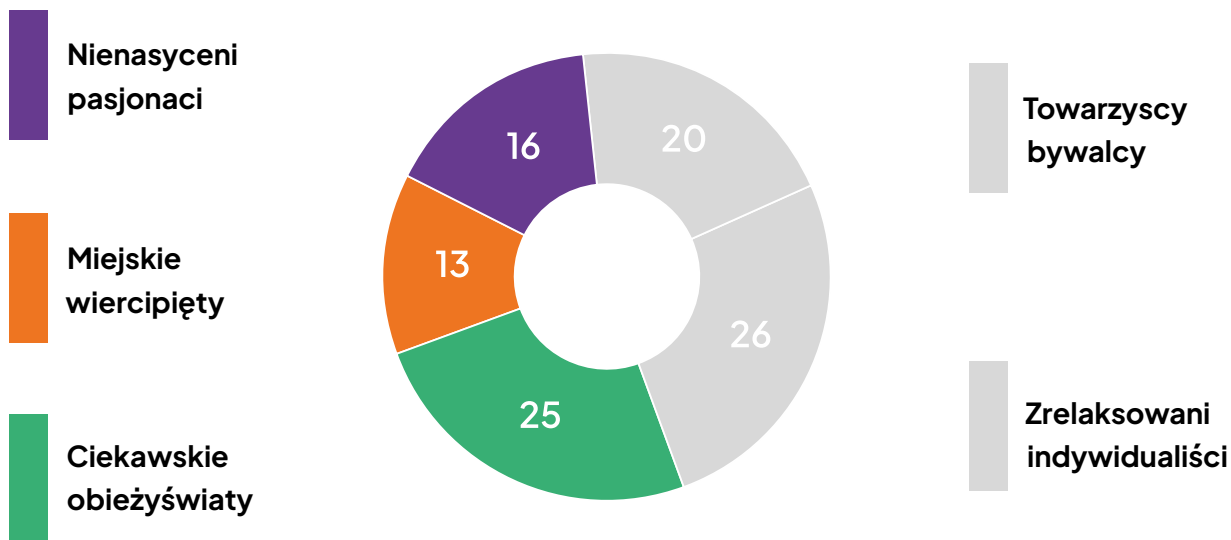
Baza: dla każdej dzielnicy n=min. 500

Pytanie: Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy w Warszawie byłeś/aś...?

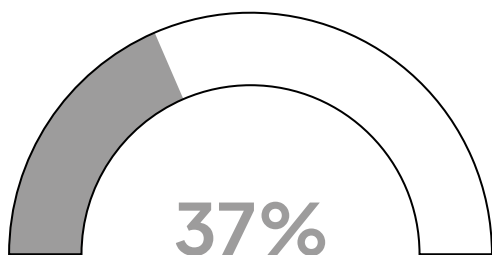

SEGMENTY, DLA KTÓRYCH KONTAKT Z KULTURĄ I SZTUKĄ MA WIĘKSZE ZNACZENIE, TO AŻ 54% MIESZKAŃCÓW I MIESZKANEK WARSZAWY

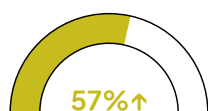
Stanowią łącznie około 859 tys. mieszkańców i mieszkanek stolicy.

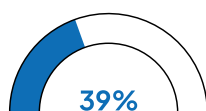
NAJWYŻSZY UDZIAŁ (NIE)UCZESTNICZĄCYCH MOŻNA ZAOBSERWOWAĆ WŚRÓD TOWARZYSKICH

Nie odwiedziło w Warszawie instytucji kultury, takich jak muzea, teatry, kina, galerie, biblioteki, domy kultury

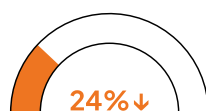
Towarzyscy bywalcy

Zrelaksowani indywidualiści

Ciekawskie obiężyświaty

Miejskie wiercipięty

Nienasyleni pasjonaci

↑ ↓ Wynik istotnie statystycznie wyższy/niższy niż wśród ogółu badanych (poziom ufności 95%)

Autorzy podsumowania:

Agnieszka Bąk

Małgorzata Bakalarz-Duverger

Marek Krajewski

Grzegorz Liśkiewicz

Zespół WOK:

Małgorzata Bakalarz-Duverger

Łucja Krzyżanowska

Grzegorz Liśkiewicz

Kacper Solecki

Zespół IPSOS:

Agnieszka Bąk

Natalia Gańko

Tymon Ogłaza

Joanna Skrzyńska

Konsultant merytoryczny:

Marek Krajewski

Wizualna identyfikacja segmentów:

Dorota Kostowska

Redakcja językowa i korekta:

Agnieszka Wójtowicz-Zajac

Projekt graficzny i skład:

Marysia Rękawek

Identyfikacja wizualna WUK:

Tomek Głowacki